



نوم نوسرووه له سردهی شانزه هم وه سحر بوته
ده ستورون ننگ کاري ~~کاري~~ !

نوسرووه :

ننگولو مالک و مالک

شانزه ای هره په ناو بانی ننگ کاري له
یتالیادا

وه لیری :

ننگ ونگ

له پیزه نوسرووانی ننگ کاري ، شماره : ۱
الی ۱۹۶۶

تاریخ
تاریخ

تووسراوه

تووسراوه، [مشاهده]، که تیر و تیرگی خوننده داره
 به پیزه کانی کوردی ده کم، نه منده له جهاندا به ناوره بی
 نایابی ناورانگی ده جووه، که له وصاله وه که خاوه نه کی
 (نیلو مالیا قبیلی) له سال ۱۵۱۳ د دنیاوه تا تیر و
 بووه ته ده جووری نرنک کاری، تووسراوه کی، (نیلو لو
 مالیا قبیلی) له سرده می خویدا، له پیانی (فهرمانداری) و
 (پستی پرستی نرنک کاری) تیر ووه. له سال ۱۶۶۹ د
 له میالیاد له رانیک بووه. له (کواری فلورینسه) د
 که لیوونه بلندترین پایه می فرمانداری. له یامه خانه دانی

(ب)

کتابخانه

(میدیتی) ، دلیان لی کریمی کرد ووه و، له فرمان ده میان

لیتیاوه ته ووه و، له نووسراوی لی آلا بیان بر دوه و، به لام

زوری بی ووه و، خوی له که لیان پیک خستوتته ووه و، چوه و

هی لی خوی . به نووسراوی لی که به له باب به تا «لهونه ری سر

کردن» و «دیناوه» و «نوسراوی» و «نوسراوی

دیناوه» و «نوسراوی» و «نوسراوی» و «نوسراوی» و «نوسراوی»

دلیاوه . به لام تا سال ۱۵۳۰ به نووسراوی ووه و. و آلام

یالی مردنی خوی به به بیج سال آلا وکرا بووه ووه .

«مستقیم» که بوخته ی هم نووسراوی له کوخاری (کتابی) داری

طاهره (ب) سال ۱۹۵۰ که به نه مالی عمر بی به ره چهره کرا بووه

له لایین

و هیا یس کر بو له (قا هره) له خانی (مهر) که خاوه نی

کو قاره که ~~هه~~ (حالی مراد) به با ستم زانی بیگور مر

زمانی کوردی . هه وادرم . خوینده ورم . خوینه و لیسنه کانمان

که لک و هوشی نیالی و در لکون شله اند لیسنه

له سه رنه م نووسراوه له سالانی پاور دوودا که لیک نووسر

له جیهانی پیته و توودا مصه قویان کردووه . هه زنیکیان

له وور میان بر دوته هه ^{هه زنی} هه و باوه ری نووسر هه کی .

له هه زنیکیان هه و ناوه رو که که بیان په سه زکر دووه . هه زنی

له بوترخی نه م نووسر او هه سه که هه له پروری بیلا و کردنه و هه

له تا ئیر و فرماندانی هه ان که للیان لی و هه گر تووم و به کاریان

له هه ناوه . هه ی که هه نی نه و هه به که (عالمیا ویالی) بیجده له

چیران دیدہ نی و فرمانداری دیدہ نی هوی، لیلو لینه وه

یه کی زوری له هونه ری فرمانداری و زرنگ کاری و غیره وودا

کر دووه، بچانه م نووسراوه به نرخی داناوه، تابیتق را بهر

بو هه مو و فرمانداریک له چیران و فیزی هونری فرمانداری یا

بکات و هه نده ی به یوه نده ی به یوه و باوه ری خویشم هه به دو باره ی
 نه م نووسراوه: هه وه ک سرخی داوه (ماکیا قیللی) ،
 باوه ری به (بهفت) و (هاره نووس) هه به! ده تی ناماچ و
 بیرو باوه ری شاهزاده هه بی جهنگ تی به ری یس ده دا به
 شاهزاده ، که له پشای یارستی فرمانده وای به که یداه نه که
 ناچار بووه، خراب یس بکات و، خود نه نامی یس بنوشتی و، له
 ده ستوری مر دایه یس لایه ات . بچله له وه خه می نه وه یس نه خوار و
 که به نه بنوشتی شاهزادانی باشی له به خوار لاتی به کس لایه کانی یس
 هوی بچینه وه ، وه ک (عمری خطاب) و (عمری عبدالعزیز) و
 (صدوق الدینی الیوبی) . دیاره من له مانه یدله که لید نیم ، چونکه یس و نه ی
 بایستی یس لایه من . له که له نه م یس نووسراوه که نرخی هوی که م
 نه کرد ووه . به هاکترین نوو کرویسی داده نری که له بایت (هونری غیره فرمانداری)

به وه دواتی (سیمانی) ۱۲-۱-۱۹۶۶ : لا خاوه فی بیرو هه خونیسه و ادری کودا

نو ورايم وه بوها ما كرون

۱۸۸۷/۶/۱۶



وقف الخديوي

Name	كاه وادها	الاسم
Class	نوحى	الصف
School	نيكولو ماكنيا فيللى	المدرسة
Subject	وه لرى	المادة
Year	س كرتاج	السنة

١١ - ١٢ - ١٣

مادونى ماوه يەك

لە نىكولو ما كيا قىللى بە وە ..
 بو لورنزوى گە و رە كورى بىروردى مېدىتى
 « ئەوانى ئە پيا فە وى دى شە زارە كان كىتى بىكەن بو
 خويان ، واپاھاتون كە ديارى بونىر . ديارى كىننىان
 يان سىكى ھە بە نىزى امايان ئە پى . ياخود سىكى
 ھە ناوازەى واپا پى كە شە زارە دى پيا بىچى ! .. بە لام
 من ھە چەند سە نىچم كە لوستانى كە ھە من ، ھىچ كاپىكيا نى
 لەو نازدارتر و بە نىزى سە رە دۆزى پە وە ، كە زانىارى خومى
 پىكە س بىكەم لە باپەت كە رە وەى گە و رە پيا و نە وە . چۈنكە
 ئە م زانىارى پى م لە وە وە دە ست لە و تە وە ، كە ما وە پە كى دورد
 دىر پە كارە ساتى ئە م ھە چە وە كە پەك بوم و سە نىچم
 كى داون ، ھە وە ھا بە لىكولنە وە پە كى پى وە چاننى وە
 خە رىك بوم لە مېرودى كۆن دا ... سىنى ھە . ئە دە نە م
 لە دە ست دى كە لە ما وە پە كى پە چىقار كە م دا شە زارى ئە و ھە
 كار و بارانە ت بىكەم كە خرم فىريان بوم . بە لاي خولسى وە واپە
 كە ديارى لى لە م گە و رە تە م لە دە ست نايى ، پىكە سى بىكەم .
 چۈنكە تانە و شە رە پى پى م پە پە كە رە وە ، كە لىك كىر و گىر فى
 ھە رە پى و نان پى رە وى و پى كە سى و تە نلە چە لە مە كوشتىن

«ها توتته بهر، که الالان خایاندووه...
 فرماندار، پیرلیته، به ته واده تی، شاهزای سوروستی نه تته وه
 بی. هر وه ها شیرده سته کاسیتی پیرلیته شاهزای
 سوروستی بهر وک و سر دار و فرمانداره کانی خویان بین ا.»

خوره گانی فرمان پهلوی و شیوهی فرمانرواییان

تته و فرمان ره وای یانه کی ره گزی عروفه یان خنوتته
 شیر هینگ خویانه وه، له کونه وه تا شیر و، دوو جورن :
 جورکیان له شیوهی «کومایک» کی جورکیان له
 شیوهی «خونگار یی» ران... «خونگاری» یی یان لیته
 به لیته، بونه وهی خونگار که ضیته ویم. واتا تا چند
 ماوه بهک، خونگاره کان، هر له بهک خنونه وه دینه
 سه ته خت. یا خود خونگاری به کی تازه دامز اووه. سه م
 خونگاری به تازه دامز اووه یی، یان ته و او تازه به. یا خود
 هر وه کی «تته فده می تازه» وایه و خنونه ته سر سه و خاکانی
 که بو شاهزاده له باوکی به وه له پاشی به چی ماون... سه و
 خاکانه یی که لم خوره بابه ته بین، یان به فرمانداری ی
 شاهزاده به کی تزه و له وه بیسی راها توتن، یا خود له و

خاکانه بون که سه سه خوبون ، به لام به زه بری جهنگ خرونه
 سه خاکه کانی شاه زاده . یا خرد هر سه لوی به خسته وه ، که تو تونه
 تیر هینی شاه زاده وه ، یان به لوی کهنه و توانایی و تایی برقی خوبی وه
 توانیوتی سه و خاکانه ~~سه~~ ده ست بله وی .
 لیره دال بابیک کوماره کانه وه قه ناکم . ته ناله خو نظاری
 به کان که دویم حاله بیست هر سه شیکا سه وه سه لیم :
 که پارستی سه و فرطی سه وایی یانه له باو که وه به حیوان و
 راهاتون به تیرده سه خیرانگی خو نظاری به وه ،
 که لیک ناکاره له پارستی خو نظاری به تازه کان ..
 هر سه وه ندهی به سه که شاه زاده له سه نذره ی ده لیت
 و سووی باوک و باپیری خوی تیره پیکات و خوی بو هم سو
 رو و راویکی ناکاو ناکاره لکات . سه توانی خو نظاری به
 که ی خوی بیاریزی . پنجاه سه که کهنه یی به سه یی سه نذره ی
 لی به یی ^{ناله} ویدات به سه ریا ، سه وه شیکی حیوا زه ! ..
 ته نانه ت له رو و رانی کاره ساتیکی وایا ، شاه
 زاده ، لعی که کری ، خاکه که ی خوی بیسته وه . هر
 سه وه نوردالیر که کاره ساتیکی نا همواری چوکی لی رو ویدات
 که به سه ختی تیار یاری ، شاه زاده سه توانی خاکه که ی
 خوی له دالیر که بیسته وه .. سه وه یی ریاره که شاه زاده

دے توئی دلی نہ تہ وہ کہی ہوی کئی بکات ، نہ گہ کار و کردہ وہ بہ کی
 و نہ نوبتی کہ زبان بہ تہ وہ کہی ہوی بگینتی و دلی بہہ بختی ..
 بہ لام لہ و خاکہ دا کہ خولکاری تازہی تیا دام زرابی ، بہ راستی ، گرو
 گرفت زور رو نہ ذات . چونکہ لہ بیس ہوسٹیکا ، نہ گہ
 خاکہ خولکاری بہ تہ و تازہ نہ بیت ، بہ لام تہ نہ اصلک بی لہ
 فرمان روای بہ کہ دا ، ہر لہ سہرہ تاوہ ، بہ لہوی بہ پدیو
 گرو گرتیکی سوروستی کہ لہ خاکہ دا لکر اوہ تازہ کان دا
 رو نہ لہ ، نہ رو نہ اوہ بہ پدیو بی ... گرو گرتی کہ بیس
 تہ وہ یہ کہ نہ تہ وہ بویہ کا سہرہ دارہ کہی ہوی نہ گو پری ،
 تا بہ ویتہ خوسی و کامرانی بہ دھ ، بہ لام کہ دی یان سہرہ
 کانیاں ہوا تہ یان کردون ، کی یان ہل نہ گہ زینہ وہ ..
 تہ گینا نہ گہ بارہ کہ یان جاکری کی پدیو تہ یان نہ نہ کردا
 بہم رہنہ ، ہر کہی لہ ووی دا لکر دنی تہ کہ یہ وہ زبانی
 بی گہ لیتی ، قینت کی ہل نہ گری و تہ بیتہ دور منت ،
 ہر وہ ہا دوستا یہ تی تہ و نہ لیت بی نا گری ، کہ
 بارہ تی یان داویت لہ دا لکر دنی تہ تہمانہ کہ یان دا لہوی
 تہ مہی تہ وہ یہ کہ تو لہ تونامہا نہ ہر موٹا و اتیکی تہ و نہ
 بہیتہ دی ، ہر موٹارہ نہ وہ لیاں بہ جی بہیتہ ہر وہ ہا تانیس
 توانیت کی یان رہ پیت و جی پویتہ بو کہ لکی لستی

لی یان بکیت ، لہذا لہذا ہونکہ چاکہ یان بہ بہ رتہ وہ ہیرا !
 جالہ بہ رتہ وہ ، لہزی لہ شکر کانت ہر چہ زنی گہ و روئیوی
 تو ہر مودہ م ناچاریتہ رلی نہ و خاکانہ پا بکیت کہ نہ تہ وی
 لہ ر ہینا ہمیشہ وہ ! ...

وہ توری ملک ناوہ دن گردنہ وہ و

فرمان رہ والی راگیر کردن !

نہ مہیں است ، کہ نہ و کا کانی سوریاں تیا ہلا وہ ،
 لہ پاس کوراندنہ وہی سوریاں ، بہ نالی لہ دست
 دہ ناہین . ہونکہ فرماندار ، کہ کوتہ ہم بارہ وہ ، زور
 لہوگری تہ ختمہ کی ہوی نہ بی و باسہ ہیزی نہ کات .
 نہ وہی بہ وہ جی پہ جی نہ کات ، کہ ہر کہی ہوی است پوہ وہ
 بہ ری یان نہ کاتہ وہ . ہر کار یکتی پچو بہ لہ تی کہوت ،
 نہ کہ وہتہ بخوینا وانہ وہ تا روستی نہ کاتہ وہ . لہ ہر لہ لہ کتہ
 کری ی رلی ، چارہ نہ کات وہ لہیزی نہ کاتہ وہ !
 نہی نہ وہی بزنی ، کہ نہ و فرمان رہ والی یاندی نہ خرنہ
 فرمان رہ والی یہ کی تر کہ لہ وہ بیکی بہ رہ لہ پوہ وہ کریں
 بہ یہ ک فرمان رہ والی ، یان نہ وہ تا لہ رہ گہ ز و زمان دا
 لہ گہ لہ ہم فرمان رہ والی یہ کہ ، یان نہ وہ تا لہ رہ گہ ز و

زمان دا له گه لیا بیهک نیه . نه گه هاتو و گه ز و زمانیاں بیهک بو ،
 بیهک بیهکی نه گه له وه پستی به نازاری بیه وه رانه هاتیی ، بیهک بیهکی
 هله وی فرطانداری نه گه وینه ده ست فرطان ره وای بیه
 واکر که ره که . بودا لیکردنی ^{فرمان ره وای} نه وه زره به سه ، که
 خزان سه دره کانی له ناو بیری . ستر له وه بیه ولاده باری
 کوئی نه و فرطان وای بیه گویشنی طه ناوی . چونکه بیه کیتی
 ره دوست و کره وهی ^{له دوولا} به سه بوئه وهی که نه ونه ^{دوست}
 له بیه بیه ری سه دره تله هانیا ، بیه بی ده نگی و نگی بیه وه
 بزی له له بیه سه وه هر سه اریک خالیکی واکر لجات
 و بیه وی له ده بیها بیهته وه سهولته دوسته نجانه
 پستی هاوی هوکی :
 بیه که میان نه وه بیه : که خزان سه دره کانی بیه وی نه و خاک له ناو
 بیات .

دووه میان نه وه بیه : که ده ست له هیه یا سه له هیه یا هیه
 نه دات بیلو پری ...
 به لام که خانی واکر کرا و له زمان و یا سا و ره دوست و
 له ورا هوئی بی ، گروگر فیکلی زور له وهی بیه و گوره
 دینه پستی دهی شاه داده وه . له بیه نه وه هیه ته وه
 نه و خاک له ده ستا ، بیه ختیکی یار و تیکو شانیکی بیه کار

که وروی بی که وی ..

له همور یگایه کی باستر و پر هویتر نه وه به ، که شاه زاده ی تازه
له خاکه راگه کراوه که را هیکایه کی بو هوی را بچ زرینی .. چونکه که له وی
را بو ، نه توانی له کافی هوی را همت به سره تای نا اوه و لپوی
په کان بجات و ده مغ ده ستی چاره یان بجات .. بیجه له وه ، نه و
خاکه بی نا همت به ده ست پیاوه کانت تالانی بکن . چونکه
دانستوانی نه و خاکه ، نه توانی راسته و راست جاویان به خوت
په وی و نه وی پوی تیانه وه ستیان بکه وی . همروه ها
که شاه زاده یی له و خاکه را مایه وه و چی گربو ، کتر
فرمان ره دایه کی بیجانه یی که جاوی بر بیسته نه و
خاکه ، نه وه نه هلمی بونا کانت !
بیجه له وه ریگایه کی ترینی بو اگرتی هلماندا یی له خانی تازه
راگر کراوا ، همروه ها بو یا راستی . نه ولیک دامه زانندی
هم وارگی ناوه دانی به له سو نیلیک دوو سوینی که وره
نه و خاکه راگر کراوه را . شاه زاده همد که سیک له تر
ده هغه نه زاده کافی هوی له و سونیا نه دا دانه مه زرینی .
شاه زاده به لهوی نه وه وه ، کهزکی سویایی زوری
بو نه که پر شه وه که له وی را بیان هیلیته وه ! دامه زانندی نه ص
هوره هم وارگی ناوه دانیا نه یی له و خاکه راگر کراوه را ،

تہ وہ زندہ ناپستہ تہ رک بہ سہ سہ زادہ وہ . زیانسی ہر
 لہ و خا و ہن زہوی و خانوانہ تہ کہ وی کہ سہ زادہ کی بیان
 تہ مینے و تہ دیا بہ و نیتہ فی یہ تازلف !... تہ وانہی کہ زیانسی
 فی تہ سات بہ گہار کہ کم دہ تہ جن لہ چا و نیتہ فی یہ کافی ہمو
 فرمان رہو ای بہ کہ را . بیچہ لہ وہ ہر ای و ناوارہ فی یہ کہ لیان
 بہ کی تہ وہ بیان تہ سات کہ بتوانن خرابہ لہ گل سہ زادہ دانکہ !
 کہ ہی نیتہ فی یہ کافی تریس کہ زیانسیان کی نہ کہ وتوہ ، تہ ترس
 لہ وہی زیانسیان کی بدری و وہ لک تہ وانہ لیان کی بہ سہ لہ
 کہ ناوارہ و تہ فرو توونا کراون ہونکہ تہ بی ناگامان لہ وہ تہ
 کہ نہ تہ وہ بیان تہ بی بہ چائی لہ لہ بیان مجوئی تہ وہ ، بیان تہ
 زہر و زہ نگیان لہ گہ لہ بنویسین و لہ ناویان بہ یہ . تہ وہ تہ
 لہ بہ تہ وہ بہ کہ تہ گہ زیانسی کہ بیان کی کہ وی ، رہنہ ہر لہ تہ
 و تولی خویان بکہ تہ وہ بہ گہ زیانہ کہ بیان بہ گہار گہ و رہو
 رہنہ ہچیمان لہ دست نہایت تولی خویان بکہ تہ وہ . جا
 لہ بہ تہ وہ ، زور پوسیتہ کہ تہ و زیانہی تہ لہ تہ تہ بہ
 کہ سیک ، تہ زندہ گہ ورہ لہ ، کہ تہ تہ سی تہ وہی کی
 نہ کہین تولی خویان کی لہاتہ وہ !... بہ لام دام زرنہی
 لہ تہ یکن یار تہ لہ نا و خاککی را گہ را ، کہ ہوار گہ
 ناوہ دان کردنہ وہی تہ را نہ مزرا لہ ، تہ وہ زندہ بہ تہ رک

تہی بو فرمان ره وایی را گریه ، که هر چی ده امر تکی له خانی
 را گریه و دست نه کوئی تہی له ودا به ختی لجات . بیجمله
 تہی تہی هوی دل طانفی بؤلله کافی خاکه را گریه و نه کتیش ،
 که زوری بی ناهی هر که سکی تیا بی تہی به دور من له فرمان
 ره وایی را گریه . جامه تری له دور صفانه تہی کری ، که
 هر ره صیک نار و رویان کرد تو لوی خویان له شاه زاده
 فرمان ره وایی به گوی بکنده !

بیتای به لهر گریه کردن !

بیجمله له ص ، هر که سیک فرماندهی به ، فرمان ره وایی بی
 بیجانہ دالجات ، له و سوانده دا که لهر ره وه ناومان بردن ،
 بولیته خوی لجات به تہی و اول بولای تہی و فرمان ره وایی
 به دراوسی یانہی که له خوی که م لهر تری ، هر وه ها
 بولیته بولنه و تہی تی بولوشی که دراوسی به لهره کافی
 خوی کر لجات . تہی زور به ته نک تہی وه تہی وه بی ، که
 بیجانہ به تی له خوی به لهر تر به لاماری تہی و خاکه کی ریر
 ده تی نه دات .

ده ستوریش وایه که به داریلی بیجانہی به لهره
 ناو خاکه و ، نیتہ تی به بی ده لاته کان له خویانہ وه

کہ بہ لیتوانی . سہ وہ لیں کہ بہ سہ وہ وہ کہ قینیان کہ وہ نہ ہر لگتوہ
 کہ نہ ہر روزہ نگیان بہ ہر دا نوواندون . لیرہ دا سہ زادہ
 ہر سہ وہ نڈہی کہ سہ ہر ، کہ لگای کہ خوی بی ، سہ وہ نڈہ
 روویان نہ داتی ، سہ وہ نڈہ وہ لہ لاتیان بی نہ بہ ختی
 کہ کہ خویان باہی بین ولئی ہر لیکہ رینہ وہ . ہر وہ ہا
 بہ لہوی سہ و لہوی وہ کہ لہ ریر جنگلیا بہ و ، بہ لہوی کوہ کی
 سہ و لہوی سہ و لہوی ، سہ توانی خا وہ ن ہنرہ کافی نہ تہ وہ کہ
 سہ بہ لگتہ لجات و لہ بہ لوپویان نجات تانہ توانی بی
 ہر لیکہ رینہ وہ و بہ ہر لگاری بیکن . ہر شاہ زادہ
 بہ لکین لہ فرماندا بی دا سہ ہر لگای بہ لکین نہ گری ،
 زوری بی ناھی ، ہر سہی دہت کہ و توہ کہ دہستی نہ ہی
 یا خود تا یا رنہ طاری سہ و بہ نہ لجات کہ دہستی کہ و توہ
 ہر تووسی گیر و گرفت و کہ لک و تارا لک بی !
 دہ تووریگی گستی ترین لہیہ ، کہ مری نہ کہ وی ، سہ
 نہ گری . سہ ولت سہ وہ یہ ہر کہ سہی بوبہ لہوی سہ وہ ی کہ
 بہ لکین تر بہ لہیر بی ، سہ و بہ وہ خوی سہ سہ لگری نہ کات !
 جا بہ بونی سہ و گیر و گرفتانہ وہ کہ دینہ بیسی دہستی شاہ زادہ
 ، کہ کافی یا راستی فرمان رہ و ای یہ کہ کہ تازہ خستوی بہ
 سہ فرمان رہ و ای یہ کہ کی خوی ، رہ نہ ہر نہ یک پیرن

یان : که واته ئه که ندهری هه ره گه وره ، چون توانی له چینه
 ئالیکه کم دا بینه گه وره ئاسیا ؟ .. هه ره ئه وه نده ئه و خاکانه
 دا ئه کرد ، گئیانی به خاک هه یارد . خو ئه بو ئه و خاکانه هه مو
 هه ل به رانیا به وه . که هه ئه و که سانی له دوای ئه که نده هه وه
 هه اتن توانیان هه نیک بگرن به سه ر کار و باری ئه و خاکانه دا و
 بهج گه وگر فیکه بیان نه بینه به ر . هه گه ، هه ره ئه وه نده
 که له به ر هه و پرستی هه خو یان که و ته به ر به ره کانی له گه ل
 به کردا و شه رو کور یان له ناو خو یاندا دا هه زاندا .
 وه هه ی منی بو ئه و پرستی ئه وه به ، که ئه و خاکانه ی
 له ناو مێ و دا نا سرون ، به هه ئیکه له م دوو رانیا به
 فرمان ره وای یان به سه ر دا کردا وه :
 یان ئه وه تا فرمان ره وای به کیان هه بوه ، شاه زاده به
 به سه ره وه بوه . هه نه که سیکه له بیاه و هه کانی یار مته یان
 دا وه له فرمانداری دا . وه له کاه به ده ته هه کانی که له سایی
 ئه وه وه و له سه ر رخی دانی ئه و کار و باریان هه سوو
 راندا وه ..

یا هود ئه وه تا فرمان ره وای به کیان هه بوه ، شاه زاده
 به کی به سه ره وه بوه له گه له چینه خانه دان و ده به لاتداریکی
 تر دا کار و باریان به ر یوه به دوه . به لام ئه و خانه دان و

دهم لاتة الله له سايه نوسا زادته^{به} نه بوه كه گه گيتونه
 نه ويايه به به لكو به هوي نه وه وه بوه كه خويان له بخينه دا خان
 دان وده له لاتة ابون، هر وه ها خويان خاوه ن
 خاله و نه ته وه بون كه يي يانه وه نو ساون و تيرده سي
 نه و انيان يي خويي بوه .

له به رنه وه نه بون كه شاه زاده ، له فرمان ره وايي به كه
 به كه ميان را خاوه ن ده له لات تره ، تا فرمان ره وايي به كه
 دو وه ميان . چونكه له فرمان ره وايي به كه ميان را ، هر
 نه و شاه زاده به به گورم دگرزي ، كار به ده سته كان و
 خاوه ن ده له لاتة كاني ترسي به تيرده سي نه و دانه ترين
 فرمان ره وايي « دارا » له شاه هتي به كه يي فارسي را
 له جوړي فرمان ره وايي به كه ميان به به رنه وه نه بوه
 ناچار بو نه و فرمان ره وايي به به ته واوه نه و تير
 بگات ، تا بتواني خا كه كاني به كه له دوي به كه را گيرگات .
 هر نه و نه به به كه وت به به « دارا » را و « دارا »
 مرد ، نه و خاكانه هر كه وتنه تيرده سي به وه . نه ميري
 به به رت به وه به كه له ناوبردي خو نگار و خيزانه كي ، لهم
 جوړه فرمان ره وايي يانه را ، به ران و خاوه ن
 گهزاني و ناصيه وه كه ميري يان لي بگري ، يا خود نه ته وه

له پیتیا نه وه پروات ... به للام هرگز نه وه ریک ناکه وی
 که به ناسانی به کی وه ها خالی وه له (فرد نه) یا خود
 (پیتیا) دگر بگری له چه خلی وه که چه فی سازه هم
 چونکه له هر دوو خاکه کان را، کونکار هبه و چه نه خانه
 رانی ده سلا تدری هه ن که دانستوانی ناوچه کانیان ،
 درانیان به گه وره فی پاندا ناون و خوسان نه وین ، هر
 کامیک نیان بگریت که توانی دیت به دانستوانی ناوچه که
 هوی به سقا و هالی بگریته وه له کونکار ...

کاتی که فرمان ره والی به واکر اووه کان وایان کی دی که توانی
 به نازدی برین وی ره وی یا با به تی به کانی کویان بکن ،
 به هوی سی شته وه که توانی به دگر اووی به پیلدینه وه :
 به که میان نه وه به که ده لاله کانیان به سی بگری له
 ده اشته کانیان .

دوه میان نه وه به : که شاه زاده هوی چینه نه وی له
 ناویان را بری .

سی به میان نه وه : که سی پدری به بی ی یا کانی تایی
 هوی بری . به للام هر مو الیک به انه کی بسری . بجه لوه
 فرمان ره والی به کی وایی تیار بجه بری که له چه نه که کی که
 دانستوانی هوی سیک هاتی ، که توانی دسوزی نه ته وه که بو

به لایم نه و خاک کی که و اهاقوه لری فرمانداری شاه زاده که
 جری ، که نه و شاه زاده به خوی و کس و کار و خندان که به و
 به چه که لیان ده ، هیزا و له تا و بران ، دانست توانی نه و خاک
 هر چونیک بکن به گران بی بیان هر که سو ری به که
 بگرن و به لیک له تا و خویاندا هم لیرین ، تا بکن به
 که و ره خویان . نه و لسی به یارت به و به که له ده میکی دور و
 در سیه و اهاقون به و در دست بی و و ، نه و شاه زاده
 به لیان له ده است هو که و له کاران بیانات
 به ریو . نه و نه اینه ها قون به ریانیکی به ریستانه و .
 له به نه و له سو سی هم لیر کاندن خویان نه لسنه و
 و ته که ره ی لی نه دن . له به نه و له سو هم شاه زاده
 یک نه و به کافی بیک دی که به به ریان را
 زال بی و به نه و او ته بی با خا نه لیر خنکی هو به و .
 به لایم له خاکه گو ماری به کان را ، ریان و هیز و هر به است
 له تا و نه ته و کانیاندا زور تره . له به نه و له تازه زوی
 تو له نه و نه و لسی له هی نه و ان زور تره . هو نه نه ته و
 کانیان له توانایاندا بیه به و ره ی کارادی به تو نه که ی
 خویان له مسکی خویان بکن نه دور و و .
 که واته ها لری ریا بو نه و هی فرمانداری یان به به را لری

شاهزاده ، نالوکی خجریه ناویانده و تفروتاونا بکرین ، یاخود
شاهزاده له ناویاندا بختیه وه وتری ...

نه و چاکه خوارانی که بیونته سه ره خفت !

جاله و فرمان ره واییه تازه یاندا ، که شاهزاده بیکی تازه یا
تیارانه مهری ، نالوکی دهه لات پید کردن به
سه ریاندانه سه ره و بینده که شاهزاده که هوی
شاهزاده و به کار بی . جاله به سه وهی که به زر کردن وهی که سیکه
نالوکی بوسه ته ختی شاهزاده بی یاخود فرمانداری ،
هونه مندی بیکی که وهی بیونته ، یاخود ری که سیکه
باشی بی سه وی ، سه وانگی که زورشی است به هونه رمندی و
شاهزادی و کارگزاری هویان که به ستن ، نه که
به به خفت وری که وت ، با شتر نه توانن خا که کی هویان
و فرمان ره واییه که کی هویان بیارین . من وام
دلیته به رجاو ، سه وهی رو که هره که ورانی که بییان به
هونه رمندی و کارگزاری هویان به ستوه ، نه که به
به ختی هویان ، سه مانه ن : « هویا » ، « کورس »
دانه زرینری شاه تاهی « فارس » ، « رومولوس »
دانه زرینری شاه تاهی « روما » ، « تیوس »

دانه زیندی شانت هی گریه کان له «ئه سنا» دا .
 هر چنده «موسا» له زیر فرمانی خود ابو و به پتی فرمودی
 نه و نه چو به پرئوه ، به لام له وانده که بیاو به دل خوستی
 بوئی و کرده ده کافی به نزد بعات ، چونکه هر هیچ نه بئ
 نه که - هلی نه بیا به خدا گفتگوی له که ل نه که کرد !... هر
 نه بو «موسا» نه ته وهی «ئیسرائیل» له باری بنده بی
 بینتی له «مصر» له بوئته وهی که وانستی خویان ناماره
 بکن و دوی بکن و نالام ده ست بئوه ندی به نده بی و
 بیوای زرقاریان بی .

هر روه ها بیولیتی بو که «کوریس» نه ته وهی فارس
 کان بینتی بول بول نه کن له داره کافی خویان که
 له خزان «میدیا» بی به کان بون هر روه ها له کزی و
 وی ده سه لاتی نه و هونگار میدیای بیانی شاه زاپی
 که خوش گوزه رانی وریانی به زم و ره زم رای براند بون .
 «تیسوس» بی نهی که توانی که و هری کهونه ره مند بی و
 کارگوزاری هی هوی ده رجات ، نه که دانستوانی شاری
 «ئه سنا» ی به پارچه پارچی و نا کو کی به وه نه دیایه !...
 که واته رورانی هم کاره ساتانه بو ، که هلی ده ست نه و
 بیاوه که وانه خست بولنه مری که وره بی خویان بیان بون

که روده‌ها کرده‌وه و روده‌شته بلنده کافی نه و گه روده پیاوانی
 بون که یارم‌تی یان رابون ، نه وه لانه لده ست نه دهن و ،
 ده ست یکم به به زر کردنه‌وهی نرضی نیتمانه کانیان و هبعا
 لیان بو به پیدایکون له ناو نیتمانه کافی تری تاوجردن دا ...
 نه و جوره پیاوانی که له سایه کرده‌وه و کاری خوانه
 وه نه هینه و نه هینه ، نه دراسته که نه رک و نازار یکی زور
 یاک دینه ری یا تا که کن به نامانجی خویان ، به لام که نه وه یا
 بو چوه به ، نه توان به نامانی بیبارینن . نه و گروگرفمانه
 لی که دینه به ده میان له کافی ده ست که وتی ضرمانداری به
 که یاندا ، تا نه ناز به یه که له وه وه به پیدایکون ، که ناچاره کن
 که لیک یا سا و چیره‌وهی تازه ده به پین بو که می
 هبعا خویانیاں چیره‌وهی یکم . هوبله نه بی نه وه
 بزاینن که هینه سیدک له وه گرانتر جیره‌وهی و توستی
 هه گوه سانه وه نایه ت و ، چاره کردنی برله ته ننگ و
 به له م نیه ، وه له که هوی که یا سایه کی تازه دایم زینتری
 چونه پیاوی هاکه خواز و چاره‌کازی کاروباری گستی ،
 هه رکه سچ له یاسای کون که لکی ده ست که وتی طای سچ
 به رورمن . لیستوانی وایی ده ست نا که ویت ، نه وانه
 نه بن که دوو دل بن و له یاسای تازه که لک وه رگرگن .

نہم دووردی بیس لہ وہ وہ پہ پیدائی ہوئے وانہ ، کہ لہ دوڑمنہ کافی خوبیا
 نہ ترین ، وانا لہ وانہی کہ یا یا کافی کون بہ کاریان نہ ہاتن . ہر وہ
 لہ وہ لہ وہ پہ پیدائی کہ دلینا نین لہ خوبیان کہ و یا یا تازہ
 بہ کہ لکیان ری ، تا یا کہ نہ کہ ویتہ گہ و تاقی نہ گریتہ وہ .
 حالہ بہ نہ وہ ، ہر نہ ہر لیک ہل پیک وی بو ہورورم
 بردنہ ہر چاکہ خانہ کہ ، دوڑمنہ کافی بہ گہ ریکہ وہ ہری
 نہ دہ فی ، کہ چہ پیدائی بہ سستی یہ کہ وہ لہ ہری
 نہ کہ نہ وہ . خولتی لہ ناخونہ ہر دوولایان را نہ کہ ویتہ تنگ و
 چہ لہ پیک کی ہرہ خرابہ وہ لہ حالہ بہ نہ وہ ، وہ ک نہ رنجی
 نہ دہین ، ہر چاکہ خوازی دہ سستی دایتہ سیر نہ کہ و توہ .
 ہر چاکہ خوازی یکسی دہ سستی دایتہ لہ لہ سیر کہ و توہ !
 ہر وہ ہا بہ تہ نہ نہم باب تانہ لہ وہ کہ ط یان دوولین ،
 نہ وہ مان رستم پستہ چاو ، کہ کردہ وہ وہ و ووستی کہ سان
 لہ ہی یہ کتر ناگہن ، زوو زوو س کہ کوپین . ہر
 کہ توانی بہ کما فی یا تاختہ ہر ہر و باوہری خوبی .
 بہ لام بہ گران کہ ہلیر نہ وہ لہ ہر نہ و ہر و باوہرہ
 تازہ یہ یان !

گاه زاده‌ی تازه نهی هی ریان بویست اولم و پاشی هوئی !

نه و ها و نیشتمانی به کاسای یانه‌ی که به خت یاریده یان نه ذات و
 دینه سر ته ختی فرمانداری ، نه رک و کازاریکی زوریان
 نایته ری له کاتی هونه سر ته خت که یان دا . به لام نه رک و
 کازاریکی زوریان دینه به ر له پاراستنی هیقا کانیان دا .
 هر وه ها نه و اینتی که به سایبی یاره ~~ده~~ وه نه که نه نه و یایه بلندنه ،
 رستیان به وانه نه سوطه له دل چاککی خویانه وه به زریان
 که دونته وه بو نه و هیقا یانه . که میسه یاره وت به وه به که نه و
 نه به در براری ته نه فی هوئی وه که ها و نیشتمانی کاسای ریایه ، هیج
 شیک له سوهی فرمانداری نازانی ، که به به هجا . بلیه تی بی ..
 هر وه ها بی ناکری هیقا که می خویسی بیله نی ، چونله هیز و
 لیستوانی نه ، دلوز بی بوی و له کاتی ته تقاضای لیستی بگری ..
 بیجه له وه ، نه و فرمان ره و این بیستی که به به له بیله دل رام زرایه ،
 له توانای کورانی زور هوئی ابگری .. له به نه وه له وانزیه ،
 هر روزیک هر رایکی که وه قروما ، که وه خوییه وه له نادر
 بیجی .. مگر نه و که سری بوه ته سا زاده به به ری وه ،
 به هجا زور زان و بلیه تی بی ، به هجا هر که و تووی بی .
 جا هر وه که له وه بیستی بیستانان دا ، ره عوده است

ده دست بجات به و کارانی که دست که وقتی به خفته کی هوی بی بیارنری
 پاشی نه وه یس ده دست بجات به دامه زانندی نه و پنچمانه بو هوی ،
 که نه وانندی بیسی هوی کرد و ویانه ، له بیسی نه صی بین به
 شاهزاده آ

جا بوهر به کلاک لهم دوو باره وینه به ای نه هینه وه . وینه
 کبان « ضرورانه » وینه به کلبان « سیرا بور جیا » به
 « ضرورانه » به هوی بی ها توو بی هوی وه ، له پیاو بی
 ناسایی وه ، به ز بوه وه ، گوره ی « میلان » .
 توانی به تی کوشانی که مسه وه ، هیقا کی هوی بیارنری ،
 که به ره بی و کوره وه ری بیکی زوره وه ده ستی که ویتو !

به لام « بور جیا » ی گوره ی « فالستان » ، به سایه ی هیزو
 ده لاق باو کیموم نه لسته پایه فرمانداری ، کاتی که نه وه هیزو
 ده لاقه کر بون ، نه ویکی فرمانداری به کی هوی له دست چو .
 که صی له گله نه وه لیا ، هر چی پیاو بی له سیرا و به کار له ده ستی
 بیست به کاری هینا ، بو صی هیقا کی هوی قائم بجات ،
 له ناو فرمان ره وای بی ای نا ، که فرمانداری به کی
 هوی به زه بی سیر و پیاو بی کی کانی تر ، تبار ده ست
 که ویتو ! . به بی وایه ! . له گله نه وه لیا که نه و پنچمانه
 ده ستی کرد بو به دامه زانندی بو پاراستنی دوار وری

شه زمانداری بیکری خوی ، به هیز بون ، به لایه تیاسه زندگوت
 نه ویی له بر نه وه نا که تاوانی بوچی ، به لگوهر له به رنه وهی
 که به هفت یاریده نه دا و زور دارایی کی کرد !
 [یایا نه سکه نده ری شه سم] یی ، بوته می یایی کوره کی خوی
 [دوک سیز] به زندگاته وه ، ناچار بو خوی به او بیسته ناو
 گتر اولی زوره وه چه بوته و زوره کی کوره کی ، هو بو یاسه روری .
 له بیس هه موستیا خوی هاته به چاو ، که خالیکی وی ده ست
 ناکه وی ، کوره کی لقات به زمانداری نه وی . مه گه ، خالیکی وی بو
 هه ل بیتری که لئاو خالکهای فیلدارین . « دوک میدان » و
 دانستوانی شاری « فینیا » کی هه چاویان بریوه نه و خاکه .
 هه وه ها نه وه بی هاته به چاو ، نه وه هیزه سویایی یاندی نه توان
 یارمقی بدهن ، له بریده ستی نه و که کاندایون که له پیره سه زنی
 ده لاتی « یایا » نه تران ... له به به چاو ناچار بو ناره وه
 خجانه ناو فرمان ره والی به کافی ناوستیا لیا وه ، بوته می لیا
 هه زندگیان لاده له لایه به کی بکلات ... دانستوانی شاری
 « فینیا » یی له وه سستی فزه نه یان بانگ کرد بو
 که به خجانه ناو کله باری خپتالیاه . یایا له وه دا به به چی
 نه دانده وه . به چی وانندی نه وه ، ده سستی کرد به چی و ساندنه وهی
 سه ربازه کافی خولقاری فزه له بوته می کارکی وایکن

« سِزَار » ای کوری بہ سہ ناو چھی [رومانیا] د ازال بیجہ !
 باسی تہوہ « دوک سزار » ، یہ ای بہ بیک شاہ زادہ نو سینیہ کافی
 دالہ کرد . ہھی خالکیان بہ افسری یان نہ کرد خاکی (ٹورینی)
 تہ بی . زوری بی نہ جو ٹوریک لہ (ٹورینی) دا و نا اوہ بہ ک
 لہ (رومانیا) یان روویان دا . بہ یار مہ بی فہ نہ زہ کاندہ
 بہ سہ ریان د ازال بوی بہ لام ہزی بہ وہ نہ نہ کرد کہ ہر لیت بہ
 فہ نہ وہ بہ سنی . یان باوہ بہ لہزی بیجانہ لغات .
 لہ بہ نہ وہ وازی لہ نا ناچہ کافی لہوی لہینا ، بہ جو ریکی واکہ (ٹورینی)
 باوہری بی کرد و لہ لہ لیا نا لہوہ . لہ کاتیکا کہ بہ لہوی
 قوفیلہ وہ توانی سہ واکانیاں لہنا و بیات ، بہ لام توانی سنی
 بہ توانہ کافی سہ و سہ وایانہ ٹورینی لہ لہوی وہ . ہم رہ نہ
 بیچینہ یہ کی باسی بودہ لہ لات بہ یاد کر مہ لہوی دام نہ راندہ .
 (رومانیا) بی زوری بی نہ جو لہ لہ لیا بیک لہنت . تیکوشا
 دل دانی تہوہ کافی سہ ولتی ایلری . ہونہ سہ رچی دا سہ و خانہ
 لہ وہ بیس لہ لہری ہنگی سہ رانی کز و بی رہ لہنتہ ہون کہ کاربان
 ہر نہ وہ بوہ نہ تہ وہ یکہ و سینیہ وہ کاتیا اوہ و نا کوئی
 یان نہ ناوہ وہ ، سووک وریوایی ن بکن .
 لہ بہ نہ وہ سہ راریکی بہ ہنگی بہ زہ پرو زہ تگی لہ سہ رانا ،
 کہ توانی لہ ماوہ بہ کی کہ مدایہ کی نجاتہ وہ و یاسا وریکی و

پیلیسی تیارا بجز نیتیه وه . [دوک] وای هاته سینه هاد
 که نه و نه برونه نه ای نونیر له و خاکه دا ، له وانیه که بیه و قین
 خجانه ناودلی نه ته وه که وه . له بیه نه وه نیازی کرد ، به ته و او هتی
 دلی نه ته وه کیسی لکاته لای هوی . روتیک له روران ، بیره
 به بیان بو ، که کیسی توانی کاره که له خه وه هستان ، له سی
 به . داره که بیان دهی لاره به دوو که رته وه و خیری دراو هته
 ناو کوپری گشتی به وه . نه بجز یکی هونیا و لسی به ته لسته وه
 دانرا وه ! جانهم دیمه له نه تک و ناسرینه له دوو سه ره
 وه کاری کرده و نه ته وه که به له لایه که وه دلی هوشی کرد به
 وهی که له و سه دارم دل ره وه ز قاری بوه . له لایه کی
 تر لیه ده هاوی نه ته وه کی توانی باند ...
 سینه له وه دوا پایی [دوک] به لهر هوی کی هات . هونله
 هیزی سویایی له لسته وه بو . ده سی که به کرد کرد تی نه و
 فرمان ره و ای یانهی دراوسی کی که متریسی کی نه کردن .
 له گهل هندی فرمان ره و ای کی تر لیه ، به یانی دوستایه تی و
 سینه خوری گری دا .

له گهل نه وه لیه له دوار وری هوی نه تر سا ، که شاه زاده به کی
 تانه به بیایی و جیته به ته ختی شاه زاده نوسینه کانی سیره سی
 لکیا . بوکه می ده ره قه تی نه وه لسی بی ، هوار لکای

بودانا :

یەكەم - لە ناو بردنی ئەوانی كە سەر بە خێزانە سەر داڕە كانی و
خاكە كانی لە سەر خێك دە هەنیاون .

دووەم - دڵاگرتنی خانە دانە كانی «رومانیا» بوئە می هەر
«پاپا» یە كی ترهات لە یاسی باوكی لە ئە نەزە می خویان
تیبە رەن .

سێ یەم - دە كە و تینی كە و رە ترین دە سە لات بە سەر
«كۆمە ئەی پاپا» دا .

چوارەم - دە ست كە و تینی كە دە سە لاتانە لە بیسی مردنی
پاپای باوكیا ، تا توی سەر رە ئقاری یە هەر مو
كارە ساتیک بەات كە لە یاسی مردنی باوكی وە
روو بەات !..

بەلام كە پاپا مرد ، [دوك] نە خوسی یە كی هەر بگەری گرت كە
وەك مردوی كی كە رەبو !.. لە بەر ئە وە هەر چی باوكی بوی كە رەبو
بە كاری نە هات . چوئە ئە وە بە بیریا نە ئە هات كە لە كاتی مردنی باوكیا
وەك مردوی كی كە رەبو !..

لە بەر ئە مانە ، هەمویان ، من [دوك] م وانا یە تە بیسی هەو كە هەل
بگەری كە فی كی بگەری یاخود سە رزە نە ت بگەری . بە یە وانی
ئە وە ، بە خۆنە یە كی دا ئە نە یە كە یۆسە هەوای كی بگەری !..

چونکہ لو بائتر نادر صرود ، کہ شاه زارہ بی کی تازہ چاوی لی بکات .
 نہ و شاه زارہ بی کی کہ وی بہ بائی بیانی چھپای ہوی قام بکات
 بہ رامبر دور منہ کانی ہوی ، کہ دوست بہ بید بکات . کہ بہ لہوی
 لہر و فرو فیلم وہ دہ لہ لہات بو ہوی بیٹی ، کہ نہ تہ وہ بی
 والی بکات کی بیٹی بیٹی و خوشی بیٹی . کہ لہ لہین
 بہ بازہ کانی وہ مل کہ ہی بو بوغری و بیٹی کی بکری .
 کہ لہ کہ سیکتی بیٹی کی بکات نازاری نہ دات لہ ناد بیات .
 کہ یا ایانی تازہ رانی لہ ہی یا ایانی کون . کہ بہ وی
 دل رہ قانہ بی ہوی بی بی و دل نہ رفانہ بی . کہ لہ لہری
 کون بڈوہ بی بکات ، بو نہ ہی کہ لہری تازہ بی کہ وہ بی .
 کہ بیوانی ہون لہارن و سر دارن بہ تازہ بی کی وہ ہا بکات
 بہ دوستی ہوی ، کہ ناچار ہیں لہ ہی نہ وی بی بکات و
 لہ وہی و نازارہ دانی خویان لہ بدن

رہ و رومی پہ لہوی زور زانی و ناپاکی خویانہ وہ
 سے دردی یان دہ سے نہ گوی !

نہ وہ نہہ لہی کہ چون سے رتہ خفت ہر بہ لہوی بہ خفت ویری کہوت و
 کار گوزاری و کردہ وہ و رہ و رستہ وہ دہ سے ناکہ وی . . سے درانی
 واہن ، کاری نہنگ و زور دارانہ نہ کن تانہ گم نہ سے رتہ خفت . .

هر ووه ها هی وایان نیایه که به هوی خوشه وستی ها و نیتمانه
کافی خویاندوه نه چینه سه رته خت رجا بوبابه تی به که میان دوو
وینه نه هینم ووه :

خونه ی به که میان « ناگانو کلیسی » ی سجلیای به . که بچیم له
وهی به ها و نیتمانیکی ناسای دانه نیترا ، له هم مو تا فیلکی رینی
خویا به به رتی و خرابی و نه و نا ووه ووه ایوار دبو .
به لام نایاکی به که ی ووه خوی به که ی ، هیزیکلی هوس و هیزیکلی
له سی وای له که لایو ، که له م تی یان دا زوو به زوو پایبه ی لید
بسته ووه له ناو له شگری « سیرالیز » دا . تا وای لی هات بو به
سه کرده ی له شکره که . تیر له ویا که ووه بریاری دا بسته
سه دار . به نای برده به [هامیلهار] ، که سه کرده ی
همو له شکره کافی [کار تاج] بو ، که له وکاته دا چوار لای
[سجلیا] ی گرتبو . به یانی به کیان کو پری یا کوفانی کو طاره که ی کو
کرده ووه . له تیر لیه ووه له گهل یارم تی ده ره کافی خوی دا له سه به رهوی به
ریک که ووتبو . ده ووه ست له سه فریانی نه و سه یازده کافی ده ستیان
کرد به کوشتی نه و نه ندمانه له گهل کو پری رینی سی به کان دا . له دوی نه ووه
« ناگانو کلیسی » خوی کرد به سه راری شاره که . که سیک نه بو پری
لی بگری !! به لام کار تاج لی به کان چوار لای (سیرالیز) یان گرتبو
به سیک له شکره که ی له دورگی (سجلیا) دا دانا . به سه که ی تری

ناردە بەر بەستی زوور ووی خانی ئەفەندە دالیدی بەن زوی
 یەنە چو گەراوە و دەستی کرد بە (زەھا) کردنی (سیرالکوز) لە دەست
 ئەوانی هوار لایان گرتبو . کار تاجەری یەکانی ناچار کرد کە لە گەلایا
 ناست پینە وە (جلیا) ی بویە جی بەین ، تانە وئی زوور ووی
 خانی ئەفەندە یان بویە جی بەین ! ... لەم وە تی ئەگەین کە « ناکا ئو ئی »
 نە چووە سەر تەهی شاه زاده ی ، بە یارمەتی کە سیک وە . تەنیابە
 سایە ئەو وە سەو تەختی دەست کەوت کە پیاویکی هەلکە و توو
 بە کار بو ، پەره بەره لە کار دا یا پەیی بە زەگەر وە تا گەلایا
 ئەو پیاو گەورە یە . ئەو دایە لە کوشتار و زور داری کردن لە
 دوستان و سەلی و دل رەهی و خۆنە ناسی یە کە ی ناکا ئو ئی
 بە کردە وە ی هاک دانانین . بە لام ئا زایە تی یە کە ی و ئی یایی یە
 کە ی لە تەنگ و جەلم و تە ئانە ، لە گەل ئەو رە ی تی یە کە ی دا
 لە بەر کە وتن بەر سە و گەر و گەرفان دا ، کە ئە هەتە بیستی دە ی ،
 بە کردە وە ی هاک دا ئە زین !
 لە گەل ئە وە سە ، دل رە تی و در نە ی تی یە کە ی و ، کە تە خانی کە
 لە دەستی وە شان وە ، نە یان هەتە ناوی لە ناو گەورە
 پیاوان دا بچیتە وە !
 و نە کە ی دوو مە ی : « کولتو تو » ی شاه زاده ی « قیرمو »
 یە . ئەم پیاو هەر لە خانی یە وە بە هەستو ی گەورە بو بو .

« جیوفانی فوجلیانی » ی لالوی بردیه لای خوی گه وره ی لجات .
 ناردیه کن « باولوفیتیالی » فیری کوشتی لجات . و اتا فیزی
 به لقا و هری ی لجات . نیجا که « باولو » مرد ، کویه که
 به هوی بلیمتی وزیریه کی و له شه به لهره کی خوییه وه ، توانی
 بیته به لیک له سر کرده کان . پاشی نه وه به یارم تی دانسته توانی
 شاری (فیرمو) و کوم کی برآکی « باولو » وه تی کوشا
 ساره که بگری . نه و بی به م ره نله بو : نویسی بو « جیوفانی »
 ی لالوی که نیازی هه شه به لیک له نیتمانه کی خوی بیات ،
 هه ندیک هاورئی و سه بازار تی له گه لدرایه . و ایسی تی خواست
 که بیسوازی به کی وای لجات ، له سه رهاوی نه و سیاوانه دا
 پاشی بی بلید بیته وه . « جیوفانی » بیسه به کو دووی کی نه کرد
 بیسوازی به کی نه ته وه فی تی ته وای بو هه و شه لرا کی خوی بیک
 هت . « کولیر و تو » یی چه ندر و و بیک خوی گرت تا
 ری و سوسی بو گه لیتن به نامانجه کی خوی دیا . پاشان
 « جیوفانی » ی لالوی و هه و بناوه ناسرو هکانی (فیرمو) ی
 با لیک کرده سه ر نان خوا ر و نیلی گه وره و ناوازه . پاشان
 سه ر بازاره کانی خوی گال را ، هه لیان کوتایه سه ر صیوانه کان
 هه مویان کوشتن ایجا « کولیر و تو » چاری دا و خوی
 کرد به گه وره ی ساره که ، که له و کاته دا سیاوه کانی خوی

هه هوارایان گه جو . دانسته کافی ناچار بون ملیان بودنه وانده ...
 یاسی نه وه فزیران ره وایه یه کی له دی دا دانه زانده و خوی کرد به
 فه ماندری سا ره که . هه بیزانیا به به لیک له وانیه ^{الله} هیکای بی
 له ق بکات ، زووله ناوی نه برد . سالیکی بی نه جو « د تولیق و تو » ،
 هیکای خوی گرت و به ته واوه بی دانه زانده . چه له ناو ساره که له ، چه
 له ده ره وهی سا . هه هیکای به هیز بو . له وانیه بو ، تا نه سفی
 نه و هیکای بی خوی له ده ته نه دات . به لام تووسی دای [سیزا
 بو-جیا] بو ، که دی خه لیک [کورسی] دانده کات ، چه وایه
 کرد و له فته بی برد ، یا سا له ناوی بی برد ...
 هه ندیک کهس به ریان سورما و له « تا قاتو لیس » و
 نه وانیه له دانگی نه و دان ، که تونیویانکه قاصه زکالیکی دوورو
 درین خوسی له پایه بلندی به کی هویان هین . که چی زور
 کهس به هوی دلره قی و توند و تیزی به که لیک وه ، هیکای کافی
 هویان له ده ته هوه ... له راستی دانده وانیه هه زانگی
 هون توند و تیزی به کاره هین و له یاسی نه وه چی چی
 هویان که رهو به هیز نه که ن و ، و ازله و توندی تیزی به ریان
 نه هین ، زور که لیک به هویان که گه هین . هه
 خرابه به کیس له وه بیسی کردویانده ، دای نه تووش ...
 وانا کار و بار راست که که نه وه و هه و شکیسی

که که بیسته وه سه روخی جاران! ... جا « ناکا تو طیس»
 وای کرد ... جاله بیه سه وه ، همو ده م ومان هاتونه بیسه جاو ، که
 هر که بی ویتتی شاه زاده نوینیک بو هوی دال لجات ،
 پیوسته بده م وده ست نه بر و زه نگی هوی بویتتی وله کارو
 کرده وه کانییا دل ره قی بیان بدات ، بوته می جارگی
 پیوستی به وه نه بیته وه ، بر نه می نا چاری نه وه شانه بیته وه
 که سه له نوی کاروبار وه بگریتیه وه به لایه کی ترد
 که نه وه ی کرد ، نه ته وه می یی د لینیانه بین ، به تایه قی
 به وه دلیان کیس لجات که کاروباری به که لیان بو
 بیسه ریته ...

به لام نه و شاه زاده می لایه کرده وه و کاره کانییا
 دوو دل بیسته وه ، یا خود به اویری میاوانی تی نه که شتوو
 لجات ، نه بی همو ده م به پیوه بی و هکله که بی هر بیلگی
 هر گز نالیوانی شیت به زیره سه هاتی هوی بیته می
 هونله نه وانه روز به روز خرابی کی نه بین ، که واته چون
 توان لیتی بی به تن ...

پس وای ته وهی له ناره تده هوره بیوان وچاوه ناره کانی دا

نستا که له وکسه ته دوئین که له سایه ها و نستانه کانی هویه وه که
 به فرماندار ، نه که به هوی که تن و زور داری به وه .. که گونجی
 به بلوتری «سه رو کانی مار» .. یا خود «سه وایته وایته
 نه ته وه بی» .. بو که کتن بهم هوره پایه بیس ، هه به ته نیا
 زیره کی و ووریا و کار گوزار کج و نیله لیته و بیس ناکات ،
 هر وه ها به خت وریله و بیس به ته نیا بهس ناکان ، **هیه**
 له گه ل زور زانی به که دا به خستی یا بی ، خوشه و لیتی لای
 نه ته وه ، یا خود خوشه و لیتی لای له وه گه وه کانی
 نه ته وه لی به ده ته وه بی .. هه به لایا و هه مو خالیگا
 ته م دوو هوره که سانه هه ، که هه لایا و هه وای
 به کتن : له لایه که وه هوره بیوان یا هه زور بهی نه ته وه که
 ووریا ته به وه ورا ته بهرن له زور داری بیاوه گه وه
 کانی هویان ، بو ته مه هویان له ده ست ته و زور داری به
 زکار بهن . گه وه کانی بیان ووریا ته به وه ورا ته بهرن
 بو ته مه هه هه بگرن به نه ته وه دا و زور وسته میان
 لی بهن ! ... هاله به بهرن ته م دوو هوره ده ته به

له هر خالکایچه ، بیکی له مستی نه خجمانه رو نه دات :
یان فرخان ره وای بی بی به ره تلا به بی بی ، که له مو کار و بار یک
به ده ت به ، و که که به به به .

یان ناادی نه ته وه و نه به مستی دینه کایه وه .
یا خود بی بی رو نه دات .

چوری به که میان له لایون زور بی نه ته وه وه ، یا خود له لایون
خانه دانه کایه وه . له زری . هر لایه به بی بی - یکوت
وده به لاق خوی . چونله خانه دانه کان ، که هه ستیان کرد به ووی
به ره لگاری نه ته وه یان بی ناگری ، هه میان به لک نه گرن و
به کیک له ناو هویانه اهل نه برین و به یکن به فرخاندار . بو
نه می به سایه نه وه وه به ناو ته طای هویان یکن . له
لایه کی تره وه ، نه گه نه ته وه هه مستی به هوی کرد که به رگی
هیزی خانه دانه کان ناگری ، بی نه کوشی بو نه ووی که به کیک
یکات به گه وری خوی و خجانه به رتخت ، بو نه می له
سایه و به نای نه ودا به بیته وه .

به لام نه و که سری الله نه بیته به - دار ، به سایه خانه دانه طای وه
بو نه می ده به لاق خوی بیارینی ، نه رک و نا زاری زور
تر نه بی له و که سری که نه ته وه هه مستی به به رتخت .
نه به بی به باره ت به وه به ، که بیستوانی وای لی کو

نه پسته وه که خویان به هاوتای نه و نه زن ، لبر نه وه
نه و نه پونه نه وهی بو ناچته سر که به دلی هوی فرمان بدو
کاروبار به روه بیات .

به لام نه و که سری به سایه نه نه وه بو پسته بسوا ،
ده سه لات هر به دست هوی وه نه پسته . چوتنه که نه
له وی داکمل که هوی بو نه نویسنی . یا خود نه وندی نه که گوره
نه و نانی به هماره . بیجه لم ، سر دار هر گز نه وهی
بو ناچته سر که به کرده وهی داد به روه رانه ، خانه دانه کان
دخوشی بکات ، چوتنه نه و نه و نه بی دلی دلی نه بی
وهی و زیانی بو که سانی تر یا خود بو گت نه نه وه بیاید .
که نه نه وه به کرده وهی داد به روه رانه دلی دلی نه بی .
نه نه بی سه بارهت به وه به که ناما نه هانی نه نه وه بیوان
تر و به رز و پیر و زتن له ناما نه هانی چوتنه نه بیان به کان .
چوتنه نه و خانه دانه ، هموده هم هاویان له زور و ستم
که نه نه وه هر چاوی له وه به که زور و ستمی بی نه کری .
بیجه لم ، شاه زادم ناتوانی له هوی دلیانی که هوی بی نایت
له لایین نه نه وه وه ، کاتی که برانی نه و نه نه وه به خوشی ناوی
نه ویکی لبر نه وه به که رماره که سانی نه نه وه که به هماره زوره .
به لام ، لبر نه وهی خانه دانه کان رماره یان که ، نه توانی

کار یکی و لجات که خوی لوده میان بیارینیت و ته خمه کی
 لوده دست زده چی ... هر وه هاده لاتی نه وه بی هر
 که دوور یان نجاته وه له خوی . چونم نه توانی به هر ندی که س
 یایی بلند بلند بدات ، هر ندیکیش له به زری به وه بهینه
 خوا وه بو یایی نرم ! .. هر کاتیکیش تا ره زوو
 لجات ، نه وه کی بو نه هسه ... !

نه وه نده هر به ، هر کیشی نه ته وه کویا بیته به ته خمت ، پوسه
 دو ستایه تی خوی له که نه و نه ته وه پیدا بیارینیت .. نه وه کیش
 کار یکی گران نیه ، تا سانه چونم نه ته وه هر نه دو نده ی
 نه وی که لوده دست زوو و گریه ز غاری بی .

به للام نه و که سی به کوی چینی لایم تی به وه بو بیت به
 قدر ماندار ، بی نه می نه ته وه هر زی کوردی ، وا
 هر له گری که له بیی هر مو ستنک لای نه ته وه
 کیش لجات بو خوی . نه وه بی سینی تا سانه
 چونم نه و هر نه وه نده ماندوو نه بی که نه ته وه له
 بیارینیت لوده دست زوو سته می که سانی تر . جا
 نه گم نه ته وه له وه ترا وه بی بی لجات و زیانی کی بکوی ،
 که چی له چینی تی نه وه هاکی به رکوت و که لکی بی گشت ،
 زور تر لوگری به هاوهی نه و که لکی و جا که به نه بن ،

زورتر هست به پیاویتی و کرده‌وهی خوبی نه کن !...
 شاهزاده‌ی شیرینی نه و که سیه ، که هر نه و هوایانه به کار
 بهینج که هر دو دم نه نه و و زرده سه کانی والی
 بگات ، هست بکن که بی فرمان نه والی نه و هجیان
 بو ناهسته نه . که شاهزاده توانی نه و بگات ،
 ستر نه نه و که ای که موده‌م دلوزی بو که نونین !..

شاهزاده له گانی نه رفانه و خوبی
 نه کات به غوغه بو نه و که کی خوبی !

لیره دا پولیته له که نه و به نه و به کی تریسی بکولینه و نه . نه و
 نه و تا : ناخو شاهزاده ، له کانی پولیته دا ، نه توانی
 خاکه کی خوبی ، به ته نیا بیارینی ، یا که مو له م پولیسی به
 لیت گرتی سه رانی تره‌یه ؟ ... له راستی که ته نیا
 ناوه‌ن که زوده سه لاته کان ، نه و هیان له دست دی ، که بتوانی
 به لهوی نه و سامان و پیاوانه و نه که هیان ، له شکرلی که و نه
 کو لکه نه و نه بو نه می به نه نقاری ی که مو زور دارلی بکن .
 نه و شاهزاده نشی که داوی یارمی کی که سانی ترن ، ناتوانی
 به رگی دورضه کانیان بگرن و زور به رامپرینان بوه متن ، ناچار
 نه بی به نا به نه لیت دیواری خاکه که یانه و ته نیا سه ری

خویار استن بیکه ن . جاپولیتیه له سه سه ردار ، که که و ته
 بایلیکی و اوه ، بایته خته که کی خوی پر خورده منی و که لویلی
 یبولیت لکات بوجه ننگ ، سوینی خویار استنی خاکه که نیی قایم
 لکات ، زور خورونه داته زه وی بیکه طانی چورادی شاره که
 خرنکه نه و فدر مافدی ~~که~~ بایته خته که کی خوی باش قایم کردی و
 ناماده کی کردی بوی ری خویار استن ، که له فدر مافدی کردی
 به سه ر ریده خته طانی خویسی دانسه و ناصور گاری یازی
 به کار هنیان که له سه و نیکی ناومان بردون ، بیجان تا
 کهور و می نه بیانه سه ر زوری که نه کولیتیه وه ، که لیک جاریسی
 منتریسی نه کات له و کهور ورم برده ~~که~~ وه ک تیا سه ر نه که وی
 هونله ره ووشی ~~که~~ ^{موتی} وایه ، زور بیکه ان خویان تووشی
 کار لیک ناکه ن ~~که~~ ته ننگ و چه له م و کور و فیت و نه رکی و
 کاپاری تیا بی . نه ووشی به کار لیک کی ~~که~~ ناریش که
 له طرات به رنه سه ر شاه زاده بیک کی واکه بایته خته کی
 خوی باش قایم کردی و خوشه ویشی که له که کی خویسی
 ده ست که ویشی !... ته نانات نه که شاه زاده بیک کی
 وایش ، دور من کهور ورم بیانه سه ر ، دور من که کی به
 ناها بی نه که ریتیه وه یا سه وه به سه رضاری کی سه ر نه
 که و ته وه !... چونکه که سن خوی له قهر هی نه وه نادات

که هتا کیلیسی هر لهوارلا گرتنی شاریک را بنیسه وه
 و به و هویبه شه وه له سکره هانی هوی به بی کار بی بنیسه وه
 شه وانزی نه لئن دانستوانی شاری چوارلا گراو ، ناتوانی برگی
 هوارلا گرتنی دوور و دربر بگرن ، زوری بی ناچی شاه
 شاه که ی هویان له بیر نه هیسه وه ، له بر پاراستنی که لک و
 هاکمی هویان ... وه ایمان وانه ده مه وه ؛ که شاه زاده
 به هیک و نازا ، هر هوم که توانی به سر شه هوم گرو گرفتار
 دازال بی . شه وی به وهی که هویا و نوانی نه ته وه که ی هوی
 زید و ولکاته وه و بگه سینه وه . تا ولیک شه وه نجاته دلیانه
 که شه و ته لکانه به زور ناصیه وه ، له بر یان لانه چی .
 تا ویلیسی به وه چاویان برستی که مورغه که یان دل رهقه و
 خوانه ناسه و له وانیه که تنکیان بی هانی ؛
 شاه زاده ی سیرلی ، هیچ نه زک و نازاریکی وه های
 تووشی نابی له بنیاد پاراستنی ووره ی نه ته وه که ی سیر
 ده سخی هوی را ، هر له سره تایی چوارلا گرتنی شام
 که ی را ، هر له ناوه راستی چوارلا گرتنه که دا ، به هر چی
 خوار ده سخی و که لویلی ته و آبی کو کرد بینه وه له شاره
 که را بونه ته وه که و ، باه تی هویا پاراستنی بو هوی
 تا حاده کردی .

شاهزاده نوسینه کانی سر به کلیسا له میا لیا دا

ماوه ته ده نه وهی له بابت شاهزاده نوسینه کانی نایبی و
 بدوی یی... نه ولسی یان به هوی لی ها تووی به وه ده ست
 نه که وی ، یا خود که وی به خت و ریکه و ته وه... به لام به
 هیه کامیلیان نایب لیری ، ته نیا به چه ند کرده وه و
 نه وه شیلی کونی کانی نه پار لیری ، که نه وه نه
 به کهز و کار لیرن ، شاهزاده کانی به خویان و
 یایه کانیان وه نه پار لیرن ، که می ته ماشای شووی
 زنگه کاری یا خود نایبان بکلیسا نه و در دانه
 فرمانداری به سر فرمان ره و ایای جاوا نه کن ، که هر لیر
 ناچاره نه وه نایب له سر یان بکه نه وه... برده ته کانیان
 وه هان که هیه گروگرفیک بو فرمانداری نه وان دوروت
 ناکن . که واته نه و فرمان ره و ایان ، له خویان دلنیان
 که هیمیان به سر نایب ، بریت له کامرانی و خوش
 گوزه رانی ، له لیر جاود لیری هوی که وره **بیدا** نه رین .
 بو مروقی وه لی منی نایبی به که له واته بدویم...
 به لام که سانی وانی هن که لیم نه رین : چون کلیسا

نه وليت که گه وره خاوهن زهوی به کانی "روما" نچینه گه پر
 له گه ل خویاندا و به کاریان بهنن ، بوئهری یایاگان هر به
 کزنی بهیلته وه . نه وهی ~~نه~~ یارمقی نه وه . دارانیهی
 نه دارنه وه بو که یایاگان ، تیکرا ، له ره سال زورتر له سر ته حتی
 ضرمانداری نه وه مانده . نه صلیک بو به هوی نه وهی ~~ده~~ ده لاتی
 هه لاتی یایا زهوی گه وره نهی له کینا یادا ، تا [یایا نه کهنه ری
 نه سم] هاته به ته حتی . نه وه بو ، هر وه که له وه پستی
 سناغان لا ، هوی ده هت که نه توانی یایا به هوی سامان
 هیز وه ده لاتی به بی هت و بیته گه وره . نه وه بو
 ده ستی کرد به و کرده وانیهی ~~له~~ له وه وه ناومان بردن ،
 [دوک فالین] ی کوری هوی که به به یانوو ، نه که
 بو به ز کرده وهی پاییهی کلک ~~نه~~ نه لام بو به ز
 کرده وهی پاییهی [دوک فالین] ، هوی ...

هۆره گانی هیزی بههک دار و سه ریازی

هووه هۆره

نه وه بو تانیستا گفتمان له بابته سه رداره کان و سه رداره بوئینه گانی
 وه کرد . گوتمان له هه مو نچینه به که گر نلتر بو ضرمان ره دانی به کان
 نه وه به که یاسایانی به که لکی هه بی ، له گه ل سوپانی به هیز دار .

يَتَا لِبَابَت يَأَاوَه فَه نَأَكُم . لِبَابَت سَوِيَاوَه فَه نَكَم .
 نَدَوَل شَكْرَانِي شَاه زَادَه خَأَكِي هَوِي فَيَا نَدَ بَارِنِي ، يَانَ لَو
 لَه شَكْرَانِي كَه نَأِيه فَي هَوِي . يَانَ لَو سَر بَارَانَه يَبِك هَا تُون كَه
 بَه كَرِي كِرَاون و مَووَه فَوَرَن . يَانَ بَرِيَتِي لَه كَهِي يَارَم تِي دَه
 كَه لَه دَه رَه و هَوِي هَا تُون ، يَأ خَوَر نَبَك لَن لَه مَانَه هَم مَوِيَان .
 نَدَوَه نَدَه هَرِيه نَدَوَه دَارَه يَه لَه شَكْرِي بَه كَرِي كِرَاوَه
 مَووَه فَوَرَن لَسِي فَوَر مَان رَه و لِي بَه كَمِي هَوِي يَارِنِي ،
 هَر كَرِي نَدَوَه يَ هَاوَه رَوَان نَأ كَرِي كَه بَه رَكِي دَوَر مَن بَلَرِي
 و دَلِيَا يَ لَه هَوِي كَه هَبِي بَه نَأ يَت . هَوَنَدَه نَدَوَه بَارَانَه
 يَه كَه نَأ كَرَن ، هَاوِيَان بَرِيوَه تَه كَه لَك و هَوَسِي هَوِيَان ، نَه
 رِيك و يَبَلَن ، نَه دَلَوَر . بَه رَه مَووَه دَوَر مَن تَر سَوَكَن
 نَه لَه خَوَاتِي تَر يَانَ هَرِيه ، نَه تَه مَانَه رَه و و سَت و
 هَوِي مَر دَانِي نَه كَرَن كَه يَبَلَد بَه كَم لِي تَر نَدَبَن ...
 هَر رَه كَه دَوَر مَن لَه كَاتِي هَب نَك دَا تَأَلَانَت كَه كَات ، نَه وَا نِي
 لَه كَاتِي كَاتِي دَا تَأَلَانَت نَه كَه كَه ... نَه مَه يَسِي سَه بَارَوَت
 بَه وَه يَه ، كَه نَدَوَانَه هَبِي هَوَسَه و لِي يَبِك لَه دَلِيَا نَدَانِيه ، هَبِي
 هَانَه دَه رِيك لَه دَه رَه و نِيَا نَدَانِيه كَه لَه كَوَرِي هَب نَك دَا يَانَ
 هَبَلِيَه وَه ، مَه كَر نَدَوَه مَووَه كَه مَن نَدَبَن كَه نَدَوَانَه رَتِي ،
 نَدَوَه مَووَه هَانَه يَسِي نَه وَه يَانَ لَه دَه سَت نَأ يَت كَه نَأ مَادَه يَانَ

بکن بومردن له سناوی تودا . نه وانه ، تا تو له جننگ
 دوور بیت ، هرز نه کن له زړه ستا بختنه وه . به لام
 که جننگ ده ستی یی کرد ، ده ~~نه~~ نه کن به هر اگردن له
 دوورمن ، یاخود لیت نه ته کینه وه و به تنیا ته تر پیلنه وه !
 عینا لیاش بویه ها . تودی نه م هر گه رانی به بو ، چونکه تا
 به نه مالیک پای بابوه وه به سویا به کری گدا و مووم
 خوره وه . له نه خامی کلایا نه م ده رکه و توه ، که هر
 فرمان ره وای به که سویا یی بو یی و شاه زاده هوی
 هر گه ده هی کردین ، هر ووه ها نه و فرمان ره وای به
 کوخا ره پانزی که خاوه نی له رانی هر که دارین ، هر
 نه وانه بیستی که و تنگی زور شکر بون . به لام هر
 فرمان ره وای به که لیتی به له سناوی به کری گدا
 به تنی له زیان به و لاوه هیمی تری ده ست نه کم و توه !
 کاتی که شاه زاده به که داواله در اوسنی به کی به هیزی هوی
 نکات نکات به فریاد یا ، یاخود له ساری کاهته وه به له سکره که هی
 نه م هیزانه لی یان نه لین « هیزی لا » یاخود « هیزی
 یادم تی » . دوور نه نه م هیزانه ، خو به هوی خو یان
 باش بن ، به که لک بن . به لام هر که سنی بیانخوازیت ، بی یا
 نه که و تیر ته نلو به له وه . چونکه نه گه ر شه به که ی دو پاند

نه بيته كهوى طانزى تويى . خو نه نه سرى كه وت له شه كه
 سواری ملت نه بی ... به هر دو بار دا ، چه لبارى سه كه وتينا و
 لبارى سیر كه وتينا نه بيته كهوى سه كه رانیت ...
 كهوى نه م تى نه وه به كه سه بازه كافی نه وله شكوه همو به كن ،
 به لام قدر كافی كه عیكى تر هجی به هجی نه كن . كه واته هر شاه زاده
 به ك تینه لیتوونى . هجی ده میك لیت به و هوره هیزانه ناپه تى ،
 نه نیا لیت به كهزه تابه قى به كافی هوى نه به ستى . نه وه لیتى
 لى خوشتره كه له شكوه كه كه هوى لیتى ، نه لك به كهوى له شكوى
 بچانه وه سه ر بگه وى . په لیتى به وه نه بات كه نه و سه كه وتى
 له سایه كهزه كافی بچانه وه ده ستى نه كه وى ، به سه كه وتى
 استه قینه دانزى ! ... هجی له وه تى كه كوردو ناكه م كه « سزار
 بورجیا » به وتینه برینه وه بو نه م باب نه نه وه به كهوى له شكوى
 « یارم تى » به وه هوه ناو خاكى « رومانی هوه » كه كه هویان
 فزه نه لى بون . كه نه ماشای كرد نه وه لى بو ناهسته سه ،
 په نای پر ده به له شكوى به كرى گراو . باشى ~~نه وه~~ نه وه ، نه وه
 لى ناكرا بو كه لیت به م هوره له شكوى تى نابه ستى ، همو
 ده م قوانى هویان به هجی ناهین ، هم موده م به دلوزى ناهسته وه
 هوندك كالم یان له به جاو ناهسته وه . ده موده ست به وه لى
 كردن . باشى نه وه لیتى به ست به وه هیزانى كه هجی هوى بون .

نجا که هه عولایه کیان ئه ویان هاو یان کورت بوته به کم که وره ی
 بیاوه کافی هوی و له شکره کافی هوی دده لاتی هه به به
 هه ویان دا ، له بیسی هاویاندا بایی به بز بووه ...
 لیره دا وینه به کی ناو « ته ورات » یی ئه هه وه : کافی که
 « داود » له « داودا ئول » ی که یاندا ئه هه بوته رکردن به به
 « جولیات » دلیره « ده له سین » ، « داودا ئول » و لاتی
 هانیه بیات بوته رو و لاتی به هه زیجات ، له شکره کی هوی خه
 پال « داود » . به لام له « داود » تاخی کردنه وه ،
 نه به بیست له که لیا بێن . ئه وه یی هه باستر بو که به قوچه کافی و
 نه خه ده کی هویه وه هه لکوتیه به به وره هه کی هوی ! ...
 ئه که به باش بینه بنجونیانی هوی به که هه به به ئه ئه لاری بوئی شاه
 شاهته ی روما وه ، ئه وه مان بوته به کوی که به باروت
 به کو کردنه وه ی ئه وه له شکره هه وه هه وه نه بو که له [گوت]
 هه کان به کری گیراون . بێتر له واکه وه ، که ئه وه شکرانه بیکه
 ههزان ، ده لاتی روما یی به کان روی کرده کرفی .
 هه که لیلیسی له شاهته هه یی که دا به به یابویه ، بوته و
 (گوت) انه ئه هه وه ! . که واته هه یی شاه زاده به له
 له وه دلینانده یی که هه یی به به زنا به ت ، تا پال به له شکره
 تاییه یی به کافی هویه وه نه رات . له شکره تاییه تیس

برقی یہ لو بہ بازیابی لہ زیر رہتی ہوئی دان ، یا خود
ہا و نیتانی ہوین ، یاں لہ و کہ ساندن کہ لہ زبانی روزانی
ہوئی دان بستان بی کہ بہ حتی !

شاہ زارہ و ہونہ رکاتی ہونہ !

شاہ زارہ ، نای ہو ناما جیسی ہی ، ہیو ہریکی ہی ، ہیو
لیکولینہ وہ یہ کی ہی ہی ، نہ ہی ، ہ لہ و زارہ کی ہونہ
نہ ہی و ، یا س ای جہ نای ہی ! ہونہ ہر نہم ہونہ رہ یہ
بہ کاری نہ و کہ نہ بیت کہ ہر ما زارہ کی نہ کات نہ مہی
نہ منہ بہ کہ لک و بہ ترخہ ، ہر ہونہ وہ بہ کار نای ت کہ خاک
نہ و شاہ زارہ پیارینیت کہ لہ پاسی مہی یا و کیان ہا تونہ نہ
تہ خت و یجملہ لہ وہ بہ کاری پورہ پیا و نہی دی کہ بہ ہوئی
نہ وہ تیوانن بگ نہ نہ تہ خت ، بہ ہی ہونہ نہ مہی ،
ہر شاہ زارہ بہ طمان دی ہوئی زور تر دایہ ہوئی زوارہ
و بہ زور روزی ہوئی ، تہ ختہ کہ یاں لہ رہ تہ ہی !
یہ نیک لہ و کہ تمام خرابی نہی لہ ہو ناما نہ کرد نہ و و پو
جہ نیک رو و نہ رات ، نہ وہ یہ کہ تووسی حالتہ بی کردنی
کہ کانی تر نہ بیت !
ہیا و زاری لہ ناوہ نہ شاہ زارہ ہی ناوہ نہ لہ کر و بی

له گهردا ، وهك ئاسمان و زيمان وايه . . . نه وه ئي به ميلاك
 دانايي ، كه هاوه رواني نه وه بين پياوي چه كه دار بو
 پياوي بي چه كه مل كه هي بنويست . . . يان هه پياويكي بي
 هه كه ، له دهس و پوه ندي چه كه دار بي وهي نه مينسته وه
 كه واته هه ساغاله به كه ، له كاروباري نه كردن شاهزا
 نه بي ، بيگه له م نه كه كووي يانه ئي هه بي كه له سه ره وه
 ناومان برن ، هه كه له لايين له كه كه به وه پيئري بي
 ناگري ، هه وه ها هوي ئي ناي پسيان بي به ست . له
 به نه م ، ناي شاه زاده نه به مور كردن نجاة ئيت گوي .
 پوليته له به ئي كه له كاتي ئاسمان به زورتر مهتق له سه
 بقات ، تا كاتي چه نك . بيگه له وه نه بي له بابت به نه وه بشويته و
 ليدلينه وه ئي بقات . هه هي پرووي كارگوي به ، پوليته
 له سه شاه زاده كه به نه ئيت بيگه وه ناني له شتر يكي ريك
 ويك و مهتق بي كرا وه وه بو چه نك ، هه موده م بچيته پاوو م
 تاله ئي هوي به به هوي به وه به ئي . تاله هوي سوروي
 زه هوي ئي بقات ، هونه شاه زاي له شويته كاتي ساغ و ده ست
 رووباره كان دا ، له نيشانه كي هوي ناچاره بقات ، نه وساكي
 باستر نه تواني هوي ناچاره بقات بو پاراستني خاكي كي هوي .
 هه وه ها به هوي نه و شاه زاي به به وه ، نه تواني هه

ناماده بوی بویه ره لگاری کردنی دوشین و بویه که دوشین له
زور بزاری را ...

به و کرده و بی بیوتین به شاهزاده

ماوه ته وه شه و ده شه ده تقورانه سنان بدهین به
 شاهزاده ، که بیوتین له بریان بیروت به بیوم له که ل دوست
 کافی و تیرده شه کاسیله . منی له وه تا قادارم که لم
 بوه وه زور نور اوه . به لام هوندک هر به ته تا که شه و ده
 که شاهون هوشان که له کم بی اوهم بین ، ولم بی باستر
 که استه و است لهم با به ته و بیوم ، که استی به که بی بکلام وه ،
 به لام له کاری له ندی ~~بی~~ و از به نه هوندک جا وازی زوره
 له ناهه ند شه و زیانه را که به سری که به بین و شه و زیانه بی را
 که بیوتین ای بیوتین ، له بر شه وه ، ته نیاله بی است و روداو
 شه دویم . من که کم هر که بی پایه بیکی بلندی که بی ، به بیوتین
 شه که - شاهزاده بی ، به چند کرده وه به که وه ناویانگ
 ده شه کات ، که ره ننگ باشین ، ره نگی خرابین .
 شاهزاده و اه به بی او تی و به خنده بی شه کات . هی وای
 له به دست قوه جا وه . هی و اه به دست بلده . هی وای
 له به هر وک دیرده . دل ره قیان نیایه . دل له ره می .

Handwritten text in Arabic script, mostly illegible due to fading and bleed-through.

داوین پالک و داوین پیسی بیان نیارد...

insititut kurde de paris

Main body of handwritten text in Arabic script, heavily obscured by bleed-through from the reverse side of the page.

ناو بانگ به خنده بی سیرگی هوی بیارینری ، ناچاره بی شه خنده باج
 خجانه بهر نه ته وه که ی هوی ، باریان گران بجات . هر وه ها هلیه
 بجات بو پاره کوکر دنه وه ، هه ورئ بی بی بو بگری ... له نه خجانه
 وای لی ری ... هوی سیرده سته کافی بکوی و لانا و که سانی
 تر د بکئی و بگری کهم بیته وه . نه که شاه زاده هه سئی
 که د به ته نک و هه بی به خنده بی و هوی دایه نه وه بی
 که واز له کوکرده وه بی سئی ، ده موده ست به دناوی نه که ن به
 هر وکی و پردی به وه ... له به نه وه بو شاه زاده و ایا که ره
 که نه که بی نه که به خنده بی بجات و واز هنیان له
 به خنده بی نه خجانه ته نلو هه بی بی سفا که وه ، گوی
 نه داته به زرو باوی نه موه و که بی بی لسن ده ست قوه هه وه
 ده موده ست ده سئی هوی بگریته وه به ده ست بیلاوی .
 چونکه زوری بی ناچی ، نه ته وه بوی ده ره که شاه زاده
 له پر رادی بی هوی نه بوه که ده سئی گرتوته وه له پاره پرسی
 بکوکر دنه وه ، له به نه وه نه وه ی کوکرده تا پاره بی کی و
 کو بجات وه بو فرمان ره وای که بودوار ور دانه سئی به هه
 با استنه وه له شری دو فرمان و تووسی ته لکانه بی نه سیرت
 له کاتی له به کوکر دنه وه بی سمانه که ی را . هر وه ها بی توانی
 کار و باره که وره کاتی فرمان ره وای هه ل بوورینتی بی که بی

باری نه نه وه که ی خوی گران بکات . که نه نه وه نه وه ی بو
ده که وت ، ستر به شاه زاده نالی ده ست قوچاوه ، به ستر و نه
به پیاویکی که وره و زنگ و به خنده ی دانه ی .

به مرنده ، نالی شاه زاده له وه ستر ی که به ده ست قوچاوه
ناوی به ن ، و نه قوچاواستن له تالان کردنی نه نه وه به
یاچی زور سندن له بانه ی تر ، هر وه ها به لهن کردنی ستمانه
که ی و دوور خسته و نه نه نه وه که ی له هر رانی و سواکی ،
نه وانه ، هر صو ، نه ده که هینه که شاه زاده ، له سنا و یاز
نه و ده ست قوچاوی به بسوخت ، چونکه له راستی دا ، هر زدی
باری و اهر به که ده ست قوچاوه ، به و کرده وه پاشانه
دانه نری که نیتمان له ده ست دور و له ده ست نه نلوچ له
روژ کار دانه کات !

چا هر که ی به به هم نه دانه وه ، و نه یی یی که لیم
که به خنده ی به ستر ی خوسی دانه نری ، نه که ر بستو
شاه زاده له سافانی تایه تی خوی یجا ، نه که له سافانی
نه نه وه . هر شاه زاده به کیس له وانه ی که به روی
به پوسو و دانه که رین و ، له هر فروخیل و نه که به بازی
که رین و ، هر هر رکی تالان و بره وی ساهانی نه نه وه
و که سانی ترن و ، به دوی پرشی و سبلو که رنده وه ی

امانی که سانی تر دله که بن نه خواره لا که نه وکسانه و نه و خاکانه
 له بیگانه بن ، نه و شاه زاده به بیولسته به خائنده بی و
 ده ست بر او می هی هی . هم (ژدگوشی فارسی) ، هم
 «سزای روما» ، هم «که کنده ری مه کردونیا» له وهوره
 که بانه بون و پاریشان کرده ا

گاه زاده له ناو هۆنه وستی نه ته ده و ترس و له بزویا !

هه ره چنده هه مو شاه زاده به له هه نه کات بی بلین دل نه
 و بهزه بی به هه ژارد لی قه و ماو و داناو له دینه وه ، نه له بی بی
 بلین دل ره قی و توند و غیره و بهزه بی به که بی دانا به ته وه ، به لام
 بیولسته ناگای له هوی بی که دلنه ری به که بی هوی خراب
 به کار نه لهتی . « سیزا بورجیا » به دل ره قی به وه
 ناوی ده کرد به لام نه و دل ره قی به بو به لهوی نه وهی که
 خانی (رومانیا) به له لگبری و یاسایی تیا جهی گری بی ، که
 ناگهی و دلنیا سی تیا به و بیته وه . له به نه وه شاه زاده نا بی
 گوئی به ته نه وهی که به دل ره قی به دناوی بکن ، نه که به بیو به هوی
 نه و دل ره قی به به وه بتوانی نه ته وه که به له نجات و دلنیا نویستی

به خونیه وه . چونکه نه وه به نو دوزنی چوند کرده وه به کی توند و تیر ،
 که توانی باستر به کاری نیتخانه کی هوی بیت له داندی که له به زور
 دلنه رمی هویان ، ماوه نه دهن نئاوه له ناو خاکه که باند اپریدا
 بی . چونکه له نئاوه وه ، هوی رستن و تالان کردن به پیرا رستن ،
 که زیان به نه وه که هوی نه گهشن . به لام کوشتی چوند که سیک
 له لاین شاهزاده وه ، هر زیان به چوند که سیک نه گهشتی . به همو
 رهنگ ، هر گز نه وه به و نکات ، که شاهزاده به کی تازه به
 توند و تیری به وه ناو بانگ ده نکات . چونکه نه وه فرمان ره وایی
 یانی که تازه به پیرا رستن پرن که نکات و به له رمی اصناک
 اصناک !

هر وه ها پیولیه شاهزاده خرس باوه سندی ، که هر چی بیست
 به استی بزانی . پیولیه کی یبولیه وه نمجا کاری پیولیت ده باروی
 نه وقت به نکات . به لام نالیسی له نه ندلی به هوی تیری !
 چا هر وه کی هوی نه یارنزی له وه لانه ، هر وه ها نه کی له
 سو به کی مام ناوه ندی و شیرانه شاهزاده نکات . نالی
 نه صنده دلینای له هوی ، که یارنزی کاری هوی نکات ، نالیسی
 نه صنده به صیه وه له هم کوشتی که له نه ندازه کی دل
 فروانی و چا ویولتی بختی ده وه . حالیه ده م
 به دینه سیک مروقوه : بوشاهزاده و چاکره

کہ خوشہ ولایت کی و کہ مقلوبی تیرن ، یا خود کی تیرن و کہ مقلوبی
 ہوئی ؟ ... وہ راستی نہ وہ یہ کہ پوچھتے شاہ زادہ ہر دو
 کردہ وہ کہی ہم ہی . نہ کہ نہ وہ لئی بونہ چوہ سر ، کی تیرن
 چالترہ لہوی خوشیان ہوئی ! .. چونکہ نہ گونجی بہ سروقاہی لیلیٰ
 کہ بہ چورلی تیرا کی ، چاکہ بیان لہ بہ چا و سید ، پاران ، زو و ہل
 نہ کہ ریشہ وہ ، ترسوں ، چا و ہونک ، چاویان بہ بھی سینک پر
 نابتہ وہ .. ہم تا بران کہ لکھان ہی نہ کہ نیست ، خویان نہ نہ
 بہ رہ ست ، بہ روسمان و بران و کورہ کافی خویانت پیشکس
 نہ کہن . کہی کہ رہ ست در تیر کرد ہو یہ لیک لہ و ستانہ یان ،
 لیت ہل نہ کہ ریشہ وہ و بہ گرتا نہ چلی ! .. ہر شاہ زادہ یہ کس
 بہ دو رووی کی تیر رہ ست کافی خوی کی و شاہ بی و ناگای لہ
 خوی نہ ہی کہ خوی پیارینری ، لہوانیہ کہ بہ رہ ست نہ ہی ! .. نہ وہ
 لہ بہ رہ نہ وہ یہ ، کہ ہر دو ستایہ کی یہ لک بو پارہ و کہ کی تاپیہ تی بیت
 نہ کہ لہ رگای گیان بلندی و دہ روون گہ و رہ ہی یہ وہ یہ پہ پہ
 یہ دو ستایہ تی یہ کی راستہ قینہ و بہ کہ لک دانتری . سروقاہی تیری
 لہ شاہ زادہ یہ لک شہم زور تر کہ کن کہ بہ زہ پروزہ نہ کی ، نہ کی
 لہ شاہ زادہ یہ لک کہ ہر خوی خوشہ ولایت لجات . چونکہ خوشہ ولایت
 پہ بھی ناپہ مقلوبی وہ پہ زنجیر یہ لک پہ مہانداری نہ بیت . مویشی
 نہ نہ خویہ رستی تاپیہ ، ہر رہ صی زانی بہ سلطانہ کی

نه و زخيره به چاانه کاری بونه چسته هرگوي نادانه فرماني سرياني
 هوي ، دوستايه تي به کهي هوي نه خاتة ريرتي ده !
 به لام ترس ، به زه برونه نلي سزا نه پاريزري !... له که له وه
 شاه شاده واهل کي گري سام بيات به هوي ، نه که قيني لي هل بگرن
 هونله ترس و له بوني قين بيله وه ريك نه که ون بوشاه
 زاده لي نه وه شاهانه کي که نه و دوو بابنه ته بو هوي
 پاريزري ، نه که رينو دوسته در ريرتي نه کات بوسامان و نافرمانی
 هاو نيستمانه کان ، يا خود ريره ته کافي هوي !...
 نه که هاتو شاه زاده ناچار بو به ليک له ريره ته کافي هوي
 بگوي ، بام بيا نوويه تي است و دوست به ورسته وه بونه و
 کوسته سجا بگوي ، بام لهوي نه و بوسته ني بوگه له کاشک
 باعات به لام له بيست هه موستيا هوي له لکر دني ساماني
 نه ساني تر پاريزري ، هونله هر و ظالمانه و هم لکه تو وه ، که
 ره نه سردني باو که کافي خويان له بير چسته وه ، به لام
 سامان له ده ست خويان هه ريز له بير ناچسته وه !...
 نه که شاه زاده له شکرکي ط عوماري له ريره ته ستا بو ،
 بولسته له وه هاوي نه ترسي که به پيا و ليکي دل ره ق و توشه دستري
 رابين ، هونله نه که ر هم جوړه ناويانگي نه بي ، طي
 ناگري زاله بي به سر له شکره کهي را و به به کتي و ناساده لي به وه

بوجە نەگ بیریاییه وه ... جالم ~~تۆبیه~~ ^{لی زوانه وه} دیم سەرکۆوی
 که ههوکس خۆش ویتی شاه زاده یان له خویانه وه که چیه
 دله وه ، ههروهها به ئاره زوی دلی خۆشیان خۆشان
 نه وی ، کهس زوربان لی نکات . به لام ترسه که یان له زه برو
 زه نەگ و به خێکی شاه زاده وه به پیدالله . شاه زاده ی
 ریری نه و که سه به که به ناله بانه بهر گهرد ده سه لاتی خوی و
 یته به توانای خوی نه به هتی ، نهک به وهی که نه م و نه و
 چی به فن ...

یۆبیه شاه زاده وهک سیری لکات و وهک رپۆلی

له گزیهته له وه بائریه ، که شاه زاده ، لایاک و ده رودن
 هاوین بۆ ، دووری ب له یجو به ناو فرویدله وه . به لام وهک
 له تاتی کردنه وهی به ده می خوماندا بومان ده رنه کوی : نه و
 شاه زاده ی کاری که وره که وره یان له ده ست هاتوه و
 کردویان ، له شاه زاده یون که زور گوئی یان نه داوه
 به راستی و دل چاکی . به هوی زیره کی و زور زانی
 خۆبیانه وه توانویانه بهر له که مانی تر بیویان ،

زالین بین به سر نه و که سانه را که یائی و لوری یان کرده به
 بخینه ی زنگ کاری به کی هویان . له بر نه وه پولیته
 برایت ، که بو به ره تقاری کردن دوو سووه هر به . یه لیکیان
 یال نه دات به یا سوه . نه ویی یان یال نه دات به هیزه وه .
 سووی به که میان بو عمر و ~~فایده~~ ده ست نه دات . سووی دووه ~~می~~
 بو درنده ده ست نه دات . به لام زور جاری و اه به سووی
 به که میان کاری شاه زاده پایته سر . له بر نه وه پولیته سووی
 دووه میان خرنیه کار . له پولیته شاه زاده هوی
 بهشتی به وه وه که هر دوو سووه له به کار بهشتی . عاموستا
 کانی بیووی هر نه میان فیری شاه زاده کان نه کرد .
 که واته شاه زاده پولیته لاسی بیانی و ریووی لکاته وه .
 هوند سر نه وه یی ناکری که هوی له دوو واته له بیاریزی .
 ریووی ناتوانی هوی له گورگ بیاریزی . که واته یاه نه بی هوی
 لکات به ریووی بو نه می له ته له و داو هوی بیاریزی
 هر وه ها هوی لکات به ستر بو نه می جاوی گورگ کان بهشتی
 نه که - هر مو مروفیک چاک بوایه ، شم ده ستوره به که لک نه
 نه هات . به لام نه وانه واپا هاتون ، که له خراب به و لاوه ، له
 ده میان نه وه سینه وه . نه وانه هیچ گفتم به لینی هویان
 ا ناگرن . له هیچ ه لیکین بو خراب کردن ده ست ه ناگرن

که واته تویی بیولیت ناکات د لوزی یان نه که لدا بیوتی . هج
 شاه زاده به کئی له سره وه دانامینی که بیالوویه کی پرستگه
 دار بدوزیته وه بوخوی ، که په یمانه کی هوی لکنی !... نه که ل
 شه شاه زاده نایب هم کرده وه بی هوی ناکرا بقات . بیوتی
 زورهونه ، صندک بیوتی له شاردنه وه ی . بیولیت زور رانی هیمان
 ببات ، چاو و راوون دن . چونه سروکلیه ، له سر یکی تره وه ،
 شه منده ساکار و هوی باوه ین ، پیاوی چاو و راو که ر ،
 ه هوده صیک نه توانی پیاوی یان تیا بدوزیته وه ، که به ونه
 چا وانه ین !...

ره نه شه وه بی بیولیت نه بی له شه وه منده ی [پایا شه منده ی
 شه هم الهوی ماندو و لکات به باوه به خین و دلنیا
 کردن و ، وونید خوار دنی که دره که وره وه ، که که سی نه بو
 له واندرا بگاتی !... هه روه ها شه وه بی بیولیت نه بی ، که
 شه وه منده ی نه و پایا ، گفت و به لینی هوی ه لبعه شینت وه ،
 و وونید ه کانی هوی لکنی ، که له واته تیا که سی
 نه بو بگاتی !... به لام بیولیت شه شاه زاده هوی
 و بیوتی ، که له باریا هیه شه و جهوره کرده واته بیوتی .
 ته نانت من له وه بی به روم نیه که بلم بوونی شه کرده واته له
 شاه زاده را و ، به کار هینان بیان به چورکی هه هوده ی

شاهزاده نه خاتمه ته نلوهه لمری سامناک سامناکوه ! ..
 به للام خو پستان دان به وه وه که هرکاتی ناره زو و لجات
 نه توانی نه و جوړه کرده وانه نیونی ، که لک و چاکه ی بو
 شاهزاده تیا نه ی ! ..

پام نه وه لپه یی بگرین که هر مو شاهزاده یی له ، به تایه تی
 نه و شاهزاده یی له ناره هاتوته سر ته خت ، له توانای دایه
 نه هر مو کرده وه یی له چاک به کار به پیغ . هونله بو نه لمری
 و زمانداری یی که ی خوی یی بگریت ، زور جاری و اهری یی
 ناچار نه بیت به جوړی و اجوړیسته وه که پچم وانه یی پیاوړه تی و
 چاکه خو زغی و فروقایه تی و کولایه یی . چا پورلیسته
 له سر شاهزاده ، نه منده ووریا یی له لمر گل بادا بروت
 به ریوه ، له لمر گل ریا یی یی به ختی خوی له گوزه ران لجات ..
 هر تالی یی لپری له چاکه کردن خوی دوور نه خاتمه وه ،
 به للام نه گر - یولیت بو ، له خرابه کردنیی کو نه کاتمه وه ! ..
 به للام هر وه ک له وه بیس گوتم ، نالی شاهزاده
 کرده وه یی کی وه ها نیونی که نه ته وه رقی لی ه لپه یی ..
 چاکه گر نه لمری برده سر ، له کردنی به د کرداری یی کانی
 ترا ، هیج ته نلوهه لمری کی گرنگی تووس تایه تی ! .. له هر مو
 شیک گرنگ تر ، که له لمر چاوی نه ته وه نجات ، نه وه یی که

هاو بیری بیت و کجا و بیریته سامان و نافرمانی نه ته وه کمری
 هوی !... نه وئیی له بیره وه به که زور بیری نه ته وه کمری به دلنیا بیرو
 نه زین ، نه گه رستو شاه زاده دهست بو ئا بروویان یا خود
 بو سامانیان نه بات !... له بیره وه ، نه بی وور یای هوی
 بی ، که هوی وایسان نه ذات بو نه ته وه ، که شاه زاده بی بی
 ده مده سی و پاپاییه که هر خیرکی بیزمو ره زمو هوسی رابوار دنی
 هوی بی ، که نه من و تر سو که ناویری سنک بیریته بیسه وه
 پیولیتیه به بیجی وانزی نه دانی ، هوی وایسان نه بات
 که شاه زاده بی بی کرده وه که وه به ، ده روون بلنده ،
 دل پرله کهزیه ، به خنیک و پره برو نه ، هوی رانه گری به برامبر
 کاره ساتی اصالی رور کار ، خاوه سی بیرو باوه رو بریاریم ،
 قهری هوی هر نه بایته ... !
 هوندک هر شاه زاده بی بی توانی ناو بانگی وه ها بو هوی
 ده رگات ، دورنه کانی که له کوم کی ی ناتوانی کی بکن ،
 نالیوانی داوی بو بیته وه ، یا خود هور ورم بینه سری .
 هوندک نه و وانه هیته میکیانه وه ، که خاوه ن ده سه لاته
 هوه سنیکی له دهست دئی بیجات ، که نه ته وه که سی
 بیزی کی نه گری !...
 هوندک شاه زاده ، فغانی سه ر شانه تی که دوو هور سه سی

بخانه دلی که سانی تره وه . جو بکیان ترسی ناو خو به که کتف
 بخانه دلی نه ته وه که می خو به وه ، ژیرده سته کانی خو به وه .
 جو بکیان ترسی ده ره وه به ، که کتف بخانه دلی فرمان
 ره دانی به بقیان کانه وه . سو گاه زاده بی بی که له نه ته وه
 که می دلیانی هر بی بی وی وی نه ترسی و لیست نه گری ،
 نه توانی ترس بخانه دلی دور نه که به وه ، به تایی بی بی که گر نه
 ستانی که ره وه سو گاه کرد نه وه ، له فرمانداری به
 که می دا به کاریان به بی بی و کانی خو بی دوور بخانه وه له لیست و
 قین ورق ه سانی نه ته وه که می خو بی . بام نه وه لیسان له
 بینه صی که جاری و اه به لیست و قین نه ته وه له وه وه به بی بی
 که شاه زاده کار لی کتف و به که کتف ه لیست و قین !
 هر وه که له به کردار بی به وه به بی بی ! ... حال به دا
 حتی قه که می لیست و قین ده ره که وی ، که گو تم هر
 شاه زاده به کتف ناره زوی نه وه لغات فرمانداری به که می
 خوی بیارن بقی ، زور جاری و اه به نا جاری که تن و ناوان
 کردن نه بی ، هوندله نه و ده سته و کوم له بی به سو لیست
 نه زانیت که له لانی و گو گرت بن ، سانی یا هر وه
 نه ته وه که ت بن ، یا خود به ریازده کانت ، یان چینی بالا ،
 که نه وانه به دکار بن ، تو بی نا جاریت که له لیاندا هر له یکم به و

به بی دلی نه دانستی بر ویست به ریوه . حاله بارکی واد ، دور
 نه کاری هاک و به که لک ، به دلی نه وان نه بی ، به خوئیست
 زیان بگه شتی ! ...

له شاهنشاهی روم ، « سیفیس » نه گیرنده وه ، نه وه نده
 توانا و به کاربوم ، که شکره کی به دل خوشمان ولستوه . له خاکم کی
 خوی دا به کامرانی به روم . ایسوار دوه . له گول نه وه لیرا به روم
 نه ته وه زور داربوم ... که نه کرده وهی مردانی وای هم بوم ،
 دلی به بازه کافی کیستی کرده ، نه ته وه لیتی که شله دار کرده
 لیره دا به کورتی نه وه بیستانه نه ده م که « سیفیس »
 چون کهنه مردانه وه که سیرتی وه که ریویستی
 ره وه شتی کرده . له راستی دا « سیفیس » به ستوله
 به کرده به کی له شکر روم له (سلوقا) دا . نه و کانه
 شاهنشاه « برتیناکی » بو ، که لیرا کهوگر بونی
 به کرده وهی سیرینه ده ، به بازه کافی له بیوی و ناره
 به به بت کرد بو . نه دانستی له سر نه وه قینیان کی هلا ،
 روریکیان کی می هم بگه اندوه گوستیان . « سیفیس »
 لی نه وه نده هاندی به بازه کافی خوی دا ، خوی چه وای
 بون له که لیا ولستوه بوروم ، تا تولهی شاهنشاه
 « برتیناکی » له دورینه کافی بگه نده وه . هر نه وه ندهی

که ریتة « روما » ، کوری ریتی سی بیان (سنات) ، هلیان
برارد و کردیان به شاهنشاه . نه وانه له ترسانا کردیان به
شاهنشاه . نه ویی « جولیا نوس » شاهنشاه هی روی
« برتیاکی » ی کویت .

« سفیرس » دوو بهر هم لستی هاته بیس ده م ، که به
هوی نه وانه نهی که توانی به سر شاهنشاه هتی به کدا
زال بی . به لیکیان نه و به که سر کرده ی له شکره کافی
نایا ، هوی کردبو به شاهنشاه .

به لیکیان نه و به بوکه « نه لیبوس » له رورنا و ادا هلا
و ده ستی کرد به خه بیات کردن بورد مت که و تنی نه ختی
شاه .

باله به نه و ده ستی کرد به هم و شه کردن « نه لیبوس » :
بوئی نوی که به سر به زری داننه تی بو هوی که نه و هاویس
بغات له و پایه به دا که کویری ریتی سی بیان خویان بو باهل
بر روه . پاشی ناوی « سیزر » ریتی بی به ختی و بوئی
نارد . پاشی نه و ده و به که رایه و به سر کرده ی له شکره
کافی نایا ، هوو به گریا ، طاندی و ، کوشتی .

که نایای راصر کاند ه و به و بی ده تلی کرد و خیل به برارد
گرت ، که رایه و به روما . نجا له کویری ریتی سی بیان دا

« ئه لېنوس » ی به دناوکرد به و تاوانده که که مته خمی
 کردوه له بهی هنیان فرمانی پایه کی هوی دا . که بوئه وه
 نیوئاوه « سفیرس » هوی ، له تاویات ، بی نه می
 تاوانی لی دوز بیته وه . کوژی ریی پی یانینی ، پریان
 را بجهته به روئی توئی لی بهاته وه . « سفیرس » بی
 استه وه روئی کرده فه نه و « ئه لېنوس » ی له
 ناوید .

جاله وه بو مان ده نه هوی که « سفیرس » له وه
 بیژئی ییاوگن بوه ، هوی به کی به فرو قلیس بوه .
 به لام له هه مو لایه کیته وه پیری لی نه گرا . له مکره کی
 هوی قینیان لی نه بو ، هوی نه و لیت .
 کوره که لیتی که ناوی « ئه نولوس » بو له باوکی هوی که تر
 نه بو . کرده وهی و هنی له بو که نه ته وه لیتی و سوپایی
 به دل به نه دیان نه کرد و هویان نه و لیت . به لام
 درنده لی و دل ره تی به کی له هه مو نه ندازه به له به ده .
 بون . نه وه نده که سی له ناوید به کوشتن له شاری « روما »
 « ئه که نده ری به » دا ، له به رجا و هه مو که سیک کهوت ،
 هه مو جهان رفیان لی نه بو وه . ته نانت نه وان ی
 ترکیستی بون ، ترس به ری به دلیانه وه و لیم و قینیان بو

هه گه گهت . تا گه گهت زاده بیکه وه ها ، که له ناوه راستی له بیکه
که ی خوی دا کوورا .

جا هه که سئ له کاره ساته کانی عیرو وورد بینه وه ،
بوی ده ره که وی که بیم وقین ونه نله ولتی بون به که وی
له ناو بر دنی و غزبوی نه و شاه شاهانه .

پرووت گه رده وهی نه نه وه له چه ک
نه بخامی به باش ناگه ری !

هه ندی له شاه زاده کان ، له پیناو پار لگی خویان دا ، ها ونیتمانه
کانی خویان پرووت نه کرده وه له چه ک . هه نذیکه بیان ده ستیان
نه کرد به راهش کردنی زه وی به کانی سرد و عهده کانی خویان .
هی واییان تیا بو ، به به ره کانی بیان نه کرد و که کانی تریان
له خویان نه وور وورانده . که چی هی واییان تیا بو ، ره نی نه دا
بو نه می دلی نه وانه کیسی بجات که له سه ره تای فرماندار نی و الله
لی بیان دلگرمی بو . هه وایان تیا بو نه دیوار به نده نه کرد و
که لاتی بود و دست نه کرد . که چی هی واییان تیا بو هه دیوار و
که لاتیگ هه بوی نیکی نه دان . هه که کیسی ناتوانی
بر یار بیک ده باره ی نه هم کارانه ده بجات ، تانه هه

بخونیا و نیا نه وه . جالبه بر نه وه به جوړې گټې لی یان نه دویم ،
 نه ونډی ~~له لاسه~~ ماووم هم ب .
 تاسیا هېچ شاه زاده په کی وانه ناروه ، که تازه هابینه
 نه ته خت و شرده سته کافي هوی له چک روت کردیسته وه .
 په چیه وانه وه ، نه ونه هر دا بنرون ، که هر کامیلیان بی چک
 بوی ، چکی داوونه ده ستی . بوته می بوی بنه به باز
 له کافي ته نغانه را . جالبه بر نه وه ی که چک لی دان به هر مو
 که سکی نه ته وه که ، له توانای هېچ شاه زاده په کی را بنه ،
 توته توانیت به هغه یلیان چک بده ست ، له گله نه وانی تریا
 هر ل بکیت ، بی نه می له کس ترسینه که سکت لی بکن .
 چونکه نه م هوی کردنه وه به له که بنه به چک داپی
 کردن را نه بته هوی نه وه ی هر که سی چک لی وه رگرتویت
 بینه دلورت . هر که سکی چکی به رنه که دتوه ، بیانوه
 په کت بوبه وزیه وه . له وولتی تی بقات که نه وانی چک لیان
 دراوه تی ، له و که سانن که توانای چک لیان هم به ، له بر نه وه
 باری نه وانه گران تر و سانک تره له باری هوی .
 به لام که تو نه ته وه که ت هم مو ~~له لاسه~~ بی چک کرد ، له استی دالوی
 که کیت . نادلیانی هوی خولیت به امبره کرا نه کیت .
 نه وولتی والیک نه درسته وه که یان لی یان نه ترست ، یاخود

بستیان بی نابه سیت . بهم ره ننگ دلی نده وه که می خوت پر
 که که بیت له لیم وقین ، له دورضایه تی به رامبر خوت .
 نه و ساکه ناچار نه بیت په نا به رتیه بهر سه بازارانی به کری گرو .
 که له وه بیستی نه خجام خرابی نه وه لیجان تی که یاندیت .
 که واته باستی بی شاه زاده ، نده وه که می خوی خچه کی بجات .
 مه که سیرده سته لری ، دانلیتوانی ناوچه پید کی تازه بین ، که
 تازه خاکه که یانی هلی بهر خاکه کوته که می خوی .
 ده سه لات پید کردنی به سه نده وه دا ، له لرغای
 هوئی کردنه وه و ناکوئی هته ناو یانده به که لاک گوله وهی
 که به لھوی دوروست کردنی کر لایح و دیواره وه بگری .
 هر چند من نه وه به زرننگ کاری بی باستی داناییم .
 چونکه هر مارک بهر بهر هکاتی و ناکوئی . که واته ناوه وه ،
 نیک نه چی ، به رامبر هلی دورضیکتی خوی ناگری ، نه کی !
 که لیک شاه زادهی وایستی هن ، به تایه تی نه واندی تازه
 هونته سه رته خت ، که دلوزی و جا که یان له واته دیوه
 که له سه ره تای خدرمانداری یاندا لی یان دوو دل یون ،
 به جورکی وایستی که له هی نه و که سانه زورتن یوه که له سه ره
 تای خدرمانداری یاندا بستیان بی به ستون . ضیعی لیده دا
 هر سه وه نده ماوه م هیه که بلیم ، نه واندی لی ده رچی که هر

له سره تاي فرمانداري به كه وه دو رضان به تي هويان نه نوين
 به رابره به فرمان ره والي به تازه كه ، شتر هر كه سكي تر
 نه مينته وه به تاساني نه كرين به دوست و تاسنا ، نه گره كه دانه
 بن كه بو پاراستني جبهاي هويان بگرين . نه وانه لي كه
 كارگه ليته نه وه ، ناچار نه بن به دلوزي به كه وه كاري
 شاه زاده رابره رابره به به هه مو كولي دليمانه وه تي نه كوشن
 كه كاري و ايكه بن به شاه زاده هر جي لي دلدا هه بوم
 به رابره ريان ، كلې پاك بيكه وه .. جاله بر نه وه ، نه وانه
 زور تر به كه لك شاه زاده دين له وازي كه له جبهه كاني
 هويان دليمانون هيجيان لي تايه به ، هر چه نه هويان به
 دوستي شاه زاده نه زاني ، به لام نه به به هوياني
 له نه كينه وه و دوست نه ده نه كه م نه به به وي به نه نه
 كه لك دهاكي نه ولي وه نايه ..
 ما وه ته وه سر كه نه به به نيني كه لاته كان و ديواره كان .
 نه و شاه زاده به به له نه ته وه كه هوي زور تر به رسي ،
 تاله بيگانه ، نه تواني كه لات دوروست لغات بو هوي ..
 به لام نه و شاه زاده به به به بيگانه كان زور تر به رسي ،
 تاله نه ته وه كه هوي ، هكي بولتي به تي به كه لات دوروست
 كردن نه .. هاكلرين كه لاسيني نه و كه لاته به كه له ناو

دلی نہ تہ وہ دا دوروت بکری ، لہ خوش ولتی بہ کمی نہ تہ وہ
 دوروت بکری . ہونکہ ہیج کہ لات و دیواریک لہ دست
 کارہ ساتی روٹگار نہ گارت ناکات ، نہ گہ نہ تہ وہ
 کہت خوشی نہ دئی !

پستی لہ کافی ووستا پستی و دور ونا پستی دا

ہیج نہ وہ زورتر پایی شاہ زادہ بلند ناکاتہ وہ ، کہ پروہی
 گہ ورہ گہ ورہ و بہ کہ لک ہونہ ہونہ بہستہ کا پیدہ ، کہ کارگوزاری
 بازایستی کھوی بیسان بدات . بزرگ ترین وینہ پستی بو
 نہ وہ « نہ دیناند » ، خونکاری « ناگون » ، خونکاری
 « پستی پائی » کہ لہ گری دوروی سہدی سہانزہ لہ ہدائے ریاء .
 ہونکہ نہ وہ شاہکی تازہ رائے تری . چونکہ نہ وہ کھوی کھوی بلند
 کردہ وہ ، لہ گری بہ وہ بازی دا وچوہ ناو ناو بانک وگہ ورہ
 بہ وہ ، تاوای طی لہات بوہ بہ کم خونکار لہ ناو ہموضہ
 رہ وای پستی گا ورہ کان دا . لہ رہ تہای فرمانداری بہ کمی دا دہستی
 کرد بہ ہلہت بردن بوہ [کار ناداہ . تم پروہ بہ بوہ
 ناوکی فرمان رہ وای پستی کمی . ہونکہ بہ کھوی نہ وہ وہ ، سہ رارہ
 کافی [کاسیل] ہستہ پھر رہ وہ ، لہ ہیج پیریان نہ نہ کردہ

له نه رنه بي !... به كهوي نه وه وه له په ند وپه راويزيان ، له ته له كه بازي يا
 + هوي زقا كرد . بي نه هوي نه وانه به خويان بزانق ، به ساپه ي
 نه وانه وه ناوياننگ و ده سه لاتيبي ده ت كه وت . تواني به
 هوي پاره كاني كليا وه ، له ستر پلكه وه ني . به كهوي نه وجهه نه
 دوو رو دري اني به وه كه نه پلرد ، كهزه كاني چنگلي هوي پاش
 داچه زريني . بونه هم پروهي له وانه گه وره تر به پسته كاپه وه ،
 تاغني كرد به په رده ي لوي و نيازه كاني هوي له و ديوي به وه
 شاره وه . كهو وده ي برونه سر رور ووي نه فر يفا ، هم كاني
 دا به گيتاليا ، په لاماري فرطه نه سي دا . چاپه كهوي نه هم پروه
 گه وره گه وانه وه كه په تيا به پيا به به پيښانه كاپه وه ، ماوه ي
 نه نه دا به پرتي ده سه كاني هوي كه له عوي به ك به دن و بربلي
 لي بده نه وه ، له عوده م نه خيسته زمان او سر پورمانه وه ، هر
 به لي ووو ديونه وه له فوانه گه وره كاني هوي هم بلي نه كردن ، ماوه
 نه نه دان به ره نصاري بده ن !...

هر وه ها شاه زاده به وه پايه ي بلبله نه پسته وه له پسته چاد
 نه ته وه كه ي دا ، كه له دو ستا به تي و دو ستا به تي دا ، وه ك
 به ك استو و به را ستا به . نه هم هوره زرننگ كاري به
 له عوده ميك له زرننگ كاري "بي لايه تي" به كه لك تره .
 نه نه دوو فرمان ره وايي دا و سي هودن به گه يه ك دا ، هر

ده ها چاه آلوده که به ناسکرا به یوهندی خوت به راصبر هر دو ولایا
 پستان بدهت و ، بجهت به ره وه . چونکه نه گه نه چوینه
 نه ره وه ، زوری بی ناچی هر فرمان ره وای به کیان له ره
 که داسه که وت ، به لاماری تو که دات و وه که پیچیر پاری
 تو که کاتی بتره و سا که فرمان ره وای به ریر که و تو وه
 که بی لیت نه که و تم هله بی و بوله بول کردن ! .. نه ووش
 له به نه وه به که فرمان ره وای به به که و تو وه که لا له وه
 ناکاته وه که له کاتی ته تقانه کی نه گه بجهت به فریاد یا . هر
 وه ها فرمان ره وای به به که و تو وه که بی خوی له و
 فرمانداره ناگه بیی که له کاتی ته تقانه کی له سری نه کرد
 ته وه . به هوریکه تیکرایی ، «بی لایینی» هر له و خولهارانه
 نه وه بجهت وه که ترسوکن و لیت و خویان نایه بختن ،
 و اتا نه وانه ی دو دکن . به به بیان له و لایین نه گرتنه
 یان نه وه به که خویان له و ته نلوچه له مانه بیارینن . که چی
 زوری بی ناچی خویان له ناو که به ن . پیوسته لیده دانه ووش
 پستان بدهت ، که نای شاه زاده سوئید خوار بی که که ل نه و
 شاه را دعات که له خوی به هفتره ، هر بونه می زیان به
 که یکی تر بگه بیی . نه گه ر پیوستی به کی زورگرنگی به و کاره بو ،
 نه وه بیایه . چونکه نه گه - له ره که داسه که وت ، تولتی

له زير خيليا كه مينيه وه . به لام نه گه هر چارهت نه بو نه وه بگه بگه
له به نه و هوياني گه له به وه ناوان هنيان ، باري
خوت ديار داي بگه .

هر وه ها پوليته له به شاه زاده ، كه بوته وانه ي بليت و
هه لگه و تودن خوت و لتي خوي بسان بيات . نه واني
گه خاوهن ده له به و كار گوزارين ، بياختا ته به رو و نه واني
ته وه كه و انين . نه وانه گه له كهونه ره كاسه را
وه ستاي نه تونين به نه نه ده في بان له گه له بيات ..
هر وه ها زياده سته كافي هوي تير بيات به به به كه و ن
وهونه - مندي نوادر له فرمانه كاهان را ، هه له كوړي بازغاني
بي ، هه له كوړي بيه ساري هه تاوان نه كهين له گه نه
كردن به ريان و گوزراني هويان ، له تره نه هوي سامانه كانان
لي راگه بگري . بان له زير باري باجه كاندا هه جرينه ناله ناله وه ..
هر وه ها پوليته شاه زاده ، له كه نه كافي ساله دا ، نه ته وه
به جه رنان و شاه نطانه وه جه ريان بيات . بجه له وه ناكاري
له وه كه هه هه بيه جه جه و جه تيره ي تيايه . تاناو
به ناد نيه لي بان له گه له بيات و هه نه بيه له گيان سووك
كرده وه بليزي هويان بسان بيات . به لام
نه بي ووري اي هوي بي ، هه موده م گه وري و به بي و پيروزي

هَيِّبَا و پايه كە ئى هۆي بيارىزى ! ..



پام شاه زاده هۆي بيارىزى له ووو ووو

هه لێ زانی کار به ده ستان و یارم تی ده رانی بو شاه زاده ستی
 ئاسان نه . چونکه بچاوه کافی شاه زاده ، نیسانی زیری و
 تیکه لیتووی نه فان .. نه که نه وانه به کار و کارگوزار و دلوزین
 نه وه و ایسان نه ذات که خولطار زیری و تیکه لیتووی .
 رنجایه کسین هیه بو نه وهی شاه زاده کار به ده ستی هاک
 به وزیته وه بو هۆی . نه و رنجایه به هه گیز به هه لای دا نایات .
 نه که به رنجت دا کار به ده ست که ت بیه هۆی زور تر نه کاته وه له تو ،
 له هه و کار بیک دا هه بو ~~هه~~ که لک و هه هه هۆی ~~هه~~ نه که ری ،
 نه وه برانه که نه و بیا وه کار به ده ستی هه لای ده رنا چی و
 به کاری تو ئی نایات ، هه گیز نای لیتی ئی بیه ستی ! ..
 له ریک تر نه وه ، بیه لیت شاه زاده به له کار به ده سته که
 هۆی بجاته وه ، بیا وه تی له گه ل بجات ، ده و له مندی بجات ،
 پایه بلیه بجاته وه و ریزی ئی بگری . کاری که وره که ورزی
 ئی بیری ، نه ستی بو نه وهی که به دلوزی له که لیا
 بیه ته وه ! ..
 بایه ستی گرنیک هیه که زور جلا شاه زاده کان هه لای نیا

نه کن . نه وئیں باہق دوو پرووہ ، میچکے میچکے کہ رہے کاہنہ ، کہ لہ مورہ
 لہ کو پری شاہ زادہ کان دا نه بنریں . لوئہ موی پیاد بہ و میچکے میچکے
 کردنانہ چہ وات نہی ، ہیجے شتیک لہوہ خاکرتینہ ، کہ ہاوردہم و ہاد
 کارہ کافی خوی لہوہ دلنیا لجات کہ نہ گہ راستی بی بلنن لی بان
 توو پرہ نای . نہوہ نہوہ تہی ہدیہ ، نہ گہ ر حاوی ہ موکہ سیک
 بہ بہت قہی لہوت لہوہ رہ متا لجات ، زوری بی ناچی ، لہوہ
 چاویان نہ کویت و پورست لی ناگرن ! لہوہ نہوہ شاہ زادہ
 نیگہ سٹو کہ نام ناوہ نہ فی کہ گری . پوراوی کردن پیادانی نیگہ سٹو
 ہ لہوہ پری . تہ نی پری بہ و نہ نہ دات کہ ہر شتیک لی پریں ،
 استی بی نہ لین . بہ لام نہ گہ کی نہ پریں ، لہوہ خویانہ وہ ہیجے
 نہ لین . پو لیتہ لہوہ وانہ بہ و لاوی ، گوئی لہ کہ سی تر نہ گری .
 پاشی نہ وہ ، یام لہوہ تہ پاشی بکو لیتہ وہ ، نیجا بریاریک خوی
 لہوہ دیات . بہ لام نہ گہ بریاری دا ، پو لیتہ بریارہ کہی خوی
 بیاتہ . لی یاشگہ نہ بیتہ وہ ! . بہم رہ نہ ، بہ وای
 بہ پاشی نہ زانی ، کہ شاہ زادہ ہیجے بریاریک نہ دات ، تار اوپر
 بہ پیادوی نیگہ سٹو نہ کات ، بہ لام کا تیک نہ وہ لجات کہ خوی
 تارہ زووی نہ وہ لجات ، نہ کہ کاتی کہ کافی تر تارہ زووی نہ وہ
 بلکہ ل . تہ نہانہت پو لیتہ ری بہ کہ سیں نہ دات نامور گاری
 لجات ، تاخوی نہ و ناچار ہی بی لی نہ خواہ بیت . نہ گہ بریاریک

کرد ، بام چمنده فی وزنگی وگه وره یی به وه بیگات . نه گه ر گوی نی
 گرت له و راستی یانری که برسی بوگردون ، بام به سینه فی و
 له سر خوو و گوی لگرتی . نه گه ر بتو شاه زاده شیرانه
 و نیگه لیستوانه نه جوولیته وه ، زوری فی ناچی پاونر به خسته
 کافی واز له و کوهن و خوو ندره نه که لک و چاکه بوخویان .
 رواچار ناتوانی ره ووستیان فی راست بیگاته وه ، یا خود
 له به ندوبه اوزیریان فی بیگات ...

منی وه نه فی له وه بیگادار نیم ، که زور که سی واهن
 پروایان وایه ، که کاره سانی چرانی له دست خوو و چاره
 نووس رایه . که له توانای مروفه چارینه ، هر چه ندی
 نیگه لیستوی فی خویان نجنه کار و کاره ساتانه بگورن
 که واته به خوو رای فی خویان به وه وه عاندوو نه کن .

من ، خولیم ، به لام وه وایه ، که له رستی را چاره نووس
 ده سه لاتی هیه به سر نیوهی کرده وه و کاره کاغاندا ،
 به لام ده سه لاتی به خولیمان داوه که به سر نیوه که تی
 نه و کاره بارنه مان لال بن .. چاره نووس هر له رووبایک
 نه کات . نه گه ر ناوه که هی ، ده ست وده ر به چایلی
 نوعی ناوه نه کات . دار و دره خست هر نه کفی له بن . خانوو
 به ره سی تیکه و میکان نه دات . هر موشیک خوی نه دات

به دست شورش که بیوه ، جوی بی شکات نه بیگات ، ناتوانی به بگاری
 بیگات ... که جی له که له نه وه لیدا ، خواسته وهنده شترین کرداره ، که
 رفته که ی نه بیستته وه و دانه مرگینه وه و بی دهنگ نه بیسته وه ،
 مروق کلان نه توانن بو پاراستنی خویان ، همو کار و بار بیک هل
 بچورینن : بر د دوروست بیک ن و به نه هل بیستنه ...
 هر وه ها هاره نهوسینی ، نه دورمو گو پری هوی نوتنی ،
 نه که مروق کلان خویان فاماده نه که ن بو خوی پاراستن له و
 لهز و ته دورمی ، یا هرد بو به رگه گرتنی نه و لهز و ته دورمی
 نه ولین ده ست له ولایه نه هوسینی که به ندی بود و ست
 ناکات له جوی هوی پای بگری .
 بر واییم وایه که شاه زاده ی کامران نه که سیه که به بی بی
 پوسیتی ی پور و پرو دوی ریان به پورم بچی . جانه که
 رور و رور دوی ریان به باستی ها تنه سیه وه بو نه و
 شاه زاده بی بی که له هم مر کرده وه کافی هوی دا ، دووسینی
 و تیکه لیتو و بی که خاتمه کار ، بی گومان له فیرمانداری به
 که ی هوی دا ... نه که وی !

ته واه یو

روایاتی مایا و ایلی

مایا قلی له سیاواکی فرمانداری و راستی
په رسته کانی زرننگه کار بی یوه . له سالی ۱۴۶۹
دا له دایک یوه . که شیوه بلنیز ترین پایه یس
له (کوکاری ولوره نه) دا یا شان خان دانی
(میرمنی) دلیان کی کر می کردو و له فرمان
ده سیکه کیسایه وه ، له وناویم په سیکه یان
برد وه . که لام زوری بی نه چوه هوی له که لیا
ریک هتو هتو و چوه هتو هتو هوی .
په زرننگه کی هم په پایت « کهو نوری نه
کردن » و « میر هوی ولوره نه » وه
کهم نوسراوی (که زاده) په یس دوانوسراوی
یوه . که له سالی ۱۵۱۲ دا زرننگه په لام
نوسراوه کی تا سالی ۱۵۳۷ و نه کر یوه
وه . و آتا له پاسی مردنی هوی په سیکه سال
میلاو که یوه وه .